

Bundespräsident Gauck besucht Griechenland und den Epirus

Joachim Gauck, der deutsche Bundespräsident besucht vom 5. bis zum 7. März Griechenland. Die ersten beiden Tage sind politischen Gesprächen in Athen vorbehalten. Am 7. März wird er im Rahmen eines Staatsbesuches und in Begleitung des griechischen Staatspräsidenten Karolos Papoulias auch Lingiades und Ioannina besichtigen und der schrecklichen Vergangenheit gedenken. Zur Vorbereitung des Staatsbesuches sind Vertreterinnen und Vertreter von Bundespräsidialamt, Auswärtigem Amt, Bundespresseamt eingetroffen, um zusammen mit Abgesandten der epirotischen Verwaltung genaue Details festzulegen. Selbst der erst seit einer Woche amtierende deutsche Botschafter, Dr. Peter Schoof, nimmt mit der Führungsspitze der Botschaft an den Vorbereitungen teil. S. 9

Mehrsprachigkeit – Integration Professor Fthenakis beim Kölner „Sprachfest 2014“

Knapp 400 Besucher nahmen am diesjährigen „Sprachfest“ des Kölner Zentrums für Mehrsprachigkeit und Integration im Historischen Rathaus teil. Für zwei Stunden wurden die Besucher unter dem Motto „Viele Sprachen – Eine Stadt“ zum Mitmachen und Ausprobieren eingeladen. An 14 Stationen konnten die Besucher des Sprachfestes Methoden und Lernansätze erleben und sich über das Angebot in Köln informieren. Professor Wassilios E. Fthenakis, sprach zum einen über die Hindernisse, die im deutschen Bildungssystem weiterhin nicht nur für Kinder und Jugendliche mit Migrationshintergrund bestehen und verwies zum anderen auf Konzepte, die eine hohe Sensibilität für kulturelle Diversität aufzeigen, respektvoll mit allen Sprachen umzugehen und individuelle Stärken von Kindern und Jugendlichen zu berücksichtigen. S. 8

DHW und BVMW aktiv für den Mittelstand

Über zwanzig Verbände von mittelständischen Unternehmen, darunter auch die Deutsch-Hellenische Wirtschaftsvereinigung (DHW), haben in Berlin beschlossen, ein Mittelstandspanel unter der Federführung des Bundesverbandes Mittelständische Wirtschaft (BVMW) als aktive Verbändeallianz zu installieren. Somit beabsichtigen sie, dem Mittelstand und den diesen tragenden privatrechtlichen Organisationen, eine stärkere Stimme zu geben und sich bei der Politik mehr Gehör zu verschaffen. S. 8

Die Halbinsel Mani auf dem Peloponnes

Die Peloponnes streckt drei Finger ins Mittelmeer hinaus, die Halbinsel Mani ist der mittlere davon. Sie wird durch das Taygetos-Gebirge vom übrigen Griechenland abgetrennt. Zwischen Kalamata und der Bucht von Ithylon zieht sich ein langer Küstenstrich, eine fruchtbare und reiche Ebene. Diese ernährt eine zahlreiche Bevölkerung. Die Geschichte der Mani ist als Kurzfassung nicht leicht zu schreiben, sie ist eng verwoben mit der Historie von Sparta, Rom, Byzanz, Venedig und dem Osmanischen Reich. Mani war das unbezogene Zentrum der griechischen Freiheitsbewegung gegen die Osmanen, aber auch widerspenstig gegenüber dem griechischen Staat. S. 10

Die Berlinale 2014: Zahlreiche Ehrungen und eine hohe Beteiligung Griechenlands

Die diesjährige Berlinale ist zu Ende. Etwa eine halbe Millionen Zuschauer stürmten in den zehn Tagen des internationalen Filmfestivals in Berlin die Kinos. Knapp 400 Filme wurden gezeigt, darunter Welt- und Europapremieren. Die verschiedenen Sektionen der Berlinale brachten dabei eine kleine Ordnung in dieses riesige Spektrum von Filmen. Griechenland war mit über fünf Filmen ver-

treten. Hier ein kleiner Ausschnitt: „To mikro psari“ von Yannis Economides (Sektion Wettbewerb), „Standing Aside, Watching“ von Yorgos Servetas (Sektion Panorama), „At Home“ von Athanasios Karanikolas (Sektion Forum), „Washingtonia“ von Konstantina Kotzamani (Sektion Berlinale Shorts / Wettbewerb) und „Schoolyard“ von Rinio Dragsaki (Sektion Generation 14plus Kurzfilm). Zudem

gab es dieses Jahr wieder eine Vielzahl von Auszeichnungen, darunter der Film „At Home“ von Athanasios Karanikolas, welcher den Preis der ökumenischen Jury erhielt. Die Elliniki Gnomi war vor Ort in der deutschen Hauptstadt und zeigt einen kleinen Ausschnitt der griechischen Beteiligung an der Berlinale 2014. S. 7

Von Athanasia Theel

Τιμητική διάκριση στην «Ελληνική Γνώμη» Ehrenauszeichnung für die „Elliniki Gnomi“

Τιμητική διάκριση “Κωνσταντίνος Καλλιγής” 2014 απονεμήθηκε στις 18 του μηνός στην ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΝΩΜΗ, από την Ένωση Ευρωπαίων Δημοσιογράφων (Ελληνικό Τμήμα), σε ειδική εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα εκδηλώσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στην Αθήνα. Το βραβείο απένειμε ο Πρόεδρος της Ένωσης και διακεκριμένος δημοσιογράφος Αθανάσιος Παπανδρόπουλος. Η τιμητική διάκριση αφορά στην προσπάθεια της ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΝΩΜΗΣ για την Ευρωπαϊκή Ενοποίηση, όπως και για την ποιότητα της δημοσιογραφικής εργασίας. Σελ. 5

Auszeichnungen „Konstantinos Kalligas“ der Vereinigung Europäischer Journalisten (griechische Sektion) in Athen. Die Elliniki Gnomi wurde am 18. Februar 2014 mit weiteren Zeitungen und Journalisten Griechenlands für ihre europäische Ausrichtung sowie für die Qualität ihrer journalistischen Arbeit geehrt. Die Auszeichnung überreichte der Präsidenten der Vereinigung Europäischer Journalisten (griechische Sektion) Athanasios Papan-dropoulos an den Chefredakteur der Elliniki Gnomi Apostolis Zois. S. 5

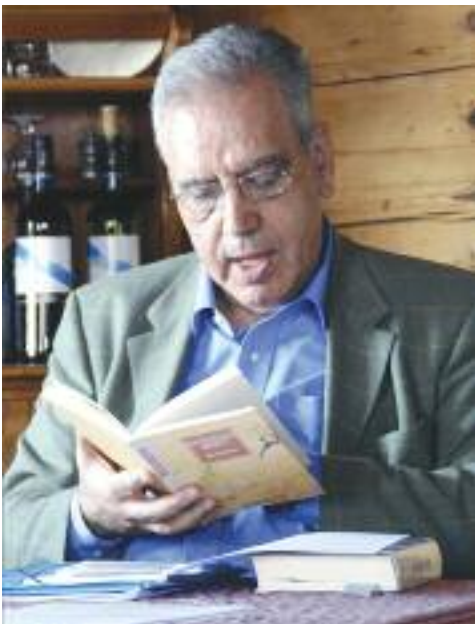
Η ομορφιά στο δημοτικό τραγούδι

“Τις πρώτες θεωρητικές αναζητήσεις για την έννοια της ομορφιάς (του κάλλους) συναντούμε στον Πλάτωνα (427-347 π.Χ.).” Αυτά επισημαίνει ανάμεσα σε άλλα στην ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΝΩΜΗ ο επίκουρος καθηγητής Λαογραφίας στο

Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου κ. Αριστείδης Δουλαβέρας, με αφορμή την έκδοση του βιβλίου “Αριστείδης Ν. Δουλαβέρας, Η γυναικεία και η ανδρική ομορφιά στο δημοτικό τραγούδι, εκδόσεις Παπαζήση, Αθήνα 2013, σελ. 500”. Σελ. 6

Γενεύη: Ο Καζαντζάκης είναι πάντα και παντού επίκαιρος

«Όπως είναι γνωστό τα κατεστημένα στην Ελλάδα (πολιτικό, ακαδημαϊκό και θρησκευτικό) καταδίωξαν τον Νίκο Καζαντζάκη: απαγόρευση βιβλίων του, τεράστια εμπόδια για την ανανέωση του διαβατηρίου του, προσπάθειες να τον αφορίσουν, έντονες επεμβάσεις στη Σουηδική Ακαδημία για την μη απονομή του βραβείου Νόμπελ Λογοτεχνίας. Επίσης είναι ενδεικτικό το γεγονός ότι το έργο του Καζαντζάκη μελετάται στα σχολεία από το 1974! Σήμερα ευτυχώς τα πράγματα άλλαξαν πολύ». Αυτά αναφέρει σήμερα στην ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΝΩΜΗ ο κ. Γεώργιος Στασινάκης, Πρόεδρος της Διεθνούς Εταιρείας Φίλων του Νίκου Καζαντζάκη. Σελ. 11

Η κρίση ταυτότητας του σύγχρονου Ελληνισμού

“Η αναμέτρηση του ελληνικού κόσμου προς την Ανατολή και προς την Δύση είναι το κύριο αίτιο για την διαχρονική κρίση ταυτότητας, που ο Νέος Ελληνισμός δοκιμάζει από την γέννησή του. Πρόκειται για ένα φαινόμενο κατά βάση πολιτισμικό, αν θεωρή-

σουμε τον ελληνικό κόσμο ως «τρίτο» χώρο, που δεν βρίσκεται μέσα ή ανάμεσα σε Ανατολή και Δύση, αλλά συγκροτεί έναν πολιτισμικό κόσμο διαφορετικό”. Γράφει για την ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΝΩΜΗ ο δημοσιογράφος – ερευνητής Ευθύμιος Χατζηϊωάννου. Σελ. 2

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΝΩΜΗ και στην Ελβετία

Από σήμερα και κάθε μήνα η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΝΩΜΗ «ταξιδεύει» και στην Ελβετία, όπου οι αναγνώστες μπορούν να τη βρίσκουν αρχικά σε επιλεγμένα σημεία. Στο σημερινό πρώτο αφιέρωμα για την Ελβετία μιλάει ο κ. Γεώργιος Στασινάκης, Πρόεδρος της Διεθνούς Εταιρείας Φίλων του Νίκου Καζαντζάκη, ενώ φιλοξενούμε και ειδήσεις-εκδηλώσεις. Σελ. 11

«Συνωμοσία στον ιερό βράχο»

Η επιστροφή των Μαρμάρων της Ακρόπολης στην χώρα μας από την Αγγλία είναι ένα μείζον θέμα, που δεκαετίες τώρα απασχόλησε και απασχολεί την κοινή γνώμη. Ο συγγραφέας Τόμας Τζάκσον συνεισφέρει σε αυτό, γράφοντας ένα μυθιστόρημα, «Συνωμοσία στον ιερό βράχο», εκδόσεις Χατζηλάκος που έχει θέμα τα κλαπέντα μάρμαρα. Η ευαισθησία του συγγραφέα καταφέρνει να μας συνεπάρει με τέτοιο τρόπο, που να νομίζουμε, ότι τελικά θα πετύχουμε αυτό τον άθλο ώστε τα Μάρμαρα να γυρίσουν οριστικά στην κοιτίδα του ελληνικού πολιτισμού. Σήμερα μιλάει στον Ελπιδοφόρο Ιντζέμπελη και στην “Ε.Γ.”. Σελ. 6

Φρανκφούρτη: Ντύρερ, ο μέγας δεξιοτέχνης

Πίνακες, χαρακτικά και ξυλογραφίες αναγνωρίσιμες με την πρώτη ματιά σχεδόν από όλους μας. Ασυναίσθητα ο νους ταξιδεύει στην εποχή της Αναγέννησης, όπως αυτή αποτυπώνεται μέσα από τα «ομιλώντα» έργα ενός κορυφαίου Γερμανού καλλιτέχνη: του Άλμπεχτ Ντύρερ. Γι’ αυτόν ο λόγος, για τον ίδιο και την τέχνη του, την οποία είχαμε την τύχη να απολαύσουμε στη μεγάλη έκθεση που παρουσίασε ένα επίσης μεγάλο μουσείο της πόλης της Φρανκφούρτης, το Μουσείο Städel, από τις 23 Οκτωβρίου 2013 έως τις 2 Φεβρουαρίου 2014. Σελ. 4

Vassiliou

Sternstrasse 60 53111 Bonn

www.vassiliou-juwelier.de

Φρανκφούρτη: Ντύρερ, ο μέγας δεξιότηχνης

Το εικαστικό γεγονός της χρονιάς για τον Γερμανό μάιστερ – Αναλυτικό ρεπορτάζ από την ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΝΩΜΗ

Γράφει η **Γκέλλυ Ανδρονίκου-Γκάσμαν**

Πίνακες, χαρακτικά και ξυλογραφίες αναγνωρίσιμες με την πρώτη ματιά σχεδόν από όλους μας. Ασυναίσθητα ο νους ταξιδεύει στην εποχή της Αναγέννησης, όπως αυτή αποτυπώνεται μέσα από τα «ομιλώντα» έργα ενός κορυφαίου Γερμανού καλλιτέχνη: του Άλμπερεχτ Ντύρερ. Γι' αυτόν ο λόγος, για τον ίδιο και την τέχνη του, την οποία είχαμε την τύχη να απολαύσουμε στη μεγάλη έκθεση που παρουσίασε ένα επίσης μεγάλο μουσείο της πόλης της Φρανκφούρτης, το Μουσείο Städel, από τις 23 Οκτωβρίου 2013 έως τις 2 Φεβρουαρίου 2014.

Η επιτυχία της έκθεσης με ένα όνομα τέτοιου διαμετρήματος ήταν κάτι παραπάνω από εγγυημένη. Το απέδειξαν άλλωστε οι πρωτοφανείς ουρές του φιλότεχνου κοινού που συνέρεε στο μουσείο καθημερινά και έδινε κυριολεκτικά μάχη την πολυπόθητη είσοδο, καθώς και οι παρατεταμένες ώρες λειτουργίας του μουσείου για να εξυπηρετήσει το πολυπληθές κοινό. Οι υπόλοιποι μπορούν να παρηγορούνται ξεφυλλίζοντας κάποιο από τα αμέτρητα λευκώματα τέχνης με τα έργα του εν λόγω ζωγράφου και όχι μόνο.

Διότι ο Ντύρερ δεν ήταν απλώς ένας ζωγράφος, όπως το απαιτούσαν οι καιροί. Την εποχή που εκείνος έζησε (1471-1528) κυριαρχούσαν στον κόσμο πολύπλευρες και μεγαλοφυείς προσωπικότητες, άνθρωποι με εξαιρετικά ταλέντα. Πολυτάλαντος και ο ίδιος, εκτός από την τέχνη της ζωγραφικής, την οποία κατέκτησε αργότερα, εντρυφώσε πρωτίστως στην τέχνη της χρυσοχόας, μαθητεύοντας δίπλα στον πατέρα του. Κατείχε επίσης τη μαθηματική επιστήμη και τη γεωμετρία. Όλες αυτές οι συνιστώσες έπλυσαν το καλούπι του ως καλλιτέχνη, σκηματοποιήσαν την προσωπικότητά του και εδραίωσαν το έργο του, καθιερώνοντάς τον ως τον πιο σπουδαίο στον τομέα του. Ακολουθώντας ενστικτωδώς την αγάπη του για την πραγματική τέχνη, εγκατέλειψε σχετικά νωρίς το εργαστήρι του πατέρα του για να βρει τελικά το δρόμο του στο χώρο του σχεδίου, της χαρακτικής, της υδατογραφίας και της ελαιογραφίας. Τα ταξίδια του στην Ιταλία πλάτυναν το πνεύμα του και έδωσαν νέα προοπτική στα έργα του. Ερχόμενος σε άμεση επαφή με άλλους διάσημους Ιταλούς ζωγράφους της εποχής, δανείστηκε στοιχεία της τέχνης τους, εμπνεύστηκε από αυτά και τα ενσωμάτωσε στην δική του τεχνοτροπία. Αυτή η συγκριτική μελέτη έργων του Ντύρερ και Ιταλών συναδέλφων του ήταν κάτι παραπάνω από εμφανής στην έκθεση του Μουσείου Städel, καταδεικνύοντας τον απόλυτο συσχετισμό μεταξύ τους.

Επιστρέφοντας στη γενέτειρά του Νυρεμβέργη, ο Ντύρερ ίδρυσε το δικό του εργαστήριο ξυλογραφίας, χαλκογραφίας και σχεδίου. Η φήμη του άρχισε σύντομα να απλώνεται παντού. Το μεγαλειώδες έργο του «Αποκάλυψη», σημαντική σειρά δεκαπέντε ξυλογραφιών της οποίας μεγάλο μέρος παρουσιάστηκε στην έκθεση, ήταν εκείνο που τον απογείωσε. Επιλέγοντας ένα τόσο δυσερμήνευτο θέμα, αφού η Δευτέρα Παρουσία και η Τελική Κρίση απασχολούσαν έντονα απλούς ανθρώπους αλλά και διανοούμενους από την εποχή του Μεσαίωνα, κατόρθωσε να αποδώσει εύστοχα και με εξονυχιστικές λεπτομέρειες τον πολυποικίλο συμβολισμό του αποκαλυπτικού κειμένου του ευαγγελιστή Ιωάννη. Παράλληλα όμως έδωσε μια νέα διάσταση και στην τεχνική του. Δεμένο όλο μαζί το έργο σε εικονογραφημένο βιβλίο με χρυσοποίκιλτες παραστάσεις στη μία σελίδα και με τυπωμένο το κείμενο στην άλλη, μπορεί επίσης να χαρακτηριστεί ως το πρώτο λεύκωμα τέχνης παγκοσμίως, που αποθέωσε το όνομα του δημιουργού του και ανύψωσε την ξυλογραφία και την τυπογραφία ως απόλυτες τέχνες.

Το έργο του Ντύρερ θα λέγαμε ότι κινείται βασικά γύρω από δύο άξονες: τον θρησκευτικό και τον κοσμικό. Με βάση αυτό τον πολύ γενικό διαχωρισμό, θα μιλούσαμε από τη μια πολλές σειρές έργων θρησκευτικού περιεχομένου και εκκλησιαστικής θεματολογίας και από την άλλη κυρίως πορτρέτα, τα οποία δημιούργησε κατόπιν παραγγελίας. Να ήταν άραγε η έντονη θρησκευτικότητα που διακατέχει τον ίδιο και η απόπειρα προσέγγισης από θεϊμο μέσα από την τέχνη του που έφτιαξε αυτά τα αριστουργήματα ή απλώς μια τάση της εποχής του; Έργα πάντως όπως «Αδάμ και Εύα» αποτυπώνουν σε μέγιστο βαθμό την επίδραση της αναγεννησιακής τέχνης στις τέλειες αναλογίες του ανθρώπινου σώματος. Καθώς στεκόμασταν μπροστά στη διπλή ελαιογραφία των Πρωτοπλάστων, σε φυσικό μέγεθος, η ματιά μας αιχμαλωτίστηκε από ένα υπερφυσικό φως, το φως της προπαινετικής αγνότητας που εκπέμπουν τα αλαβάστρινα σώματα, και μείναμε έκθαμβοι

Albrecht Dürer (1471-1528)
Bildnis der Mutter des Künstlers,
Barbara Dürer, geb. Holper, um 1490
Tannenholz, 47 x 35,8 cm
Germanisches Nationalmuseum, Nürnberg
Foto: Germanisches Nationalmuseum, Nürnberg

από το κάλλος και την καθάρια έκφραση των προσώπων τους. Τα πορτρέτα του, πάλι, με το διαυγές βλέμμα και την αθώα έκφραση, μιλούν από μόνα τους για τη σημασία που ο Ντύρερ έδινε σ' αυτή την πλούσια καθημερινή έργων κατά τη διάρκεια όλης της καριέρας του - πίνακες που αντανακλούν την καθαρότητα της ψυχής των εικονιζομένων.

Την ίδια αγνότητα και υπερκόσμια έκφραση συναντάμε και στο υπερμέγεθες θρησκευτικό έργο του «Η Στέψη της Παρθένου», που δέσποζε στην είσοδο του άνω επιπέδου της έκθεσης. «Θα κάνω κάτι που κανείς άλλος δεν θα μπορούσε να επιτύχει», δήλωσε ο Ντύρερ το 1507 όταν ο πάμπλουτος έμπορος της Φρανκφούρτης Γιάκομπ Χέλερ του ανέθεσε τη δημιουργία ενός έργου για το ιερό της Δομηνικανικής Εκκλησίας της πόλης του. Ένα τόσο σπουδαίο έργο θα ήταν παράλειψη να απουσιάζει από την έκθεση του καλλιτέχνη στη Φρανκφούρτη, αφού εκείνος αμέσως μετά την περάτωσή του το παρέδωσε ιδιοχειρώς στον παραγγελιοδότη του. Ο Ντύρερ τού είχε υποσχεθεί ένα αριστούργημα, και ένα αληθινό αριστούργημα του παρέδωσε. Το έργο είχε παρ' όλα αυτά ατυχή κατάληξη, αφού ο αυθεντικός πίνακας κάρκε και η όποια εικόνα έχουμε σήμερα δίνεται μέσα από το αντίγραφο του.

Η συνεργασία όμως που «θεοποίησε» τόσο το όνομα του παραγγελιοδότη όσο και του παραγγελιοδότη, χαρίζοντας και στους δύο απίστευτη υστεροφημία, ήταν τα έργα που ο Ντύρερ ανέλαβε να φέρει εις πέρας για τον αυτοκράτορα Μαξιμιλιανό Α' των Αψβούργων. Προσωπογραφίες και χαρακτικά πάνω σε ξύλο ή χαλκό, από τα οποία ξεχωρίζουν «Ο Ιππότης, ο Θάνατος και ο Διάβολος», «Ο Άγιος Ιερώνυμος στο Σπουδαστήρι του» και η «Μελαγχολία», κατατάσσονται από τους ιστορικούς τέχνης στα αριστουργήματα όλων των εποχών και χαρακτηρίζονται Meisterstiche. Ειδικά μπροστά στο κολλοσσικό και μεγαλειώδες έργο «Η Αψίδα του Θριάμβου», που κόβει την ανάσα, ο άνθρωπος συνειδητοποιεί τη μηδαμινότητά του ως υπήκοος καθώς υπερτονίζεται η απόλυτη δύναμη της εξουσίας του μονάρχη. Με συνολική επιφάνεια 3,5 Χ 3 μέτρα και αποτελούμενη από 36 επιχωρηματισμένα φύλλα χαρτί, δεν είναι μόνο το μεγαλύτερο έργο της έκθεσης αλλά θεωρείται και το πρώτο κολλάζ στον κόσμο.

Με ένα τόσο πρωτότυπο σύνολο έργου στο ενεργητικό του, ο Ντύρερ ήταν πια ένας καταξιωμένος αστέρας του διεθνούς καλλιτεχνικού στερεώματος, ένας πρωτοπόρος για την εποχή του. Εκείνος πρώτος κατέδειξε την αξία του καλλιτέχνη στην κοινωνία μέσα από τις αυτοπροσωπογραφίες του. Διεκδίκησε ρόλο διανοούμενου και εντάχθηκε στους αριστοκρατικούς κύ-

Albrecht Dürer (1471-1528)
Enghelshof für Kaiser Maximilian I, 1517-1518
Holzschnitt, teilverguldete und altkoloriert, 350 x 300 cm
Herzog Anton Ulrich-Museum Braunschweig,
Kunstmuseum des Landes
Niedersachsen - Foto: Museumsfotograf

κλους της χώρας του. Καθιέρωσε ως σήμα κατατεθέν το μονόγραμμα του, εγκαινιάζοντας έτσι την ιστορία του μανάτζμεντ και της διαφήμισης. Η άνευ ορίων δημιουργικότητά του, η διεισδυτική ματιά του και η εμμονή του στην απόδοση και της παραμικρής λεπτομέρειας είναι παρούσες σε όλα τα έργα του, ακόμη και σε εκείνα, όπως ο περίφημος «Ρινόκερος», που έπλασε μοναχά με οδηγό την ακαλίνωτη φαντασία του.

Συνολικά 280 έργα εκτέθηκαν σε δύο αίθουσες επιφάνειας 1.000 τ.μ. σε αυτή την ειδική έκθεση του Μουσείου Städel, με τα 200 απ' αυτά φτιαγμένα από το χέρι του ίδιου του καλλιτέχνη. Για τις ανάγκες της έκθεσης το μουσείο δανείστηκε έργα από πολλά άλλα παγκοσμίου φήμης μουσεία και συλλογές, όπως η Εθνική Πινακοθήκη του Λονδίνου, το Μουσείο Πράδο της Μαδρίτης, η Εθνική Πινακοθήκη της Ουάσινγκτον, το Λούβρο, το Βρετανικό Μουσείο, το Μουσείο Ουφίτζ της Φλωρεντίας, το Rijksmuseum του Άμστερνταμ, το Staatliche Museen του Βερολίνου και το Μουσείο J. Paul Getty του Λος Άντζελες. Σκοπός της διαφορετικής αυτής έκθεσης του Städel ήταν ακριβώς να παρουσιάσει τον πρωτεργάτη της γερμανικής Αναγέννησης και το έργο του ως όλον, σε συνάφεια πάντα με την εποχή του. Οι καινοτόμες καλλιτεχνικές ιδέες του, οι θεωρητικές μελέτες του και η ικανότητά του να προωθεί ο ίδιος τα έργα του, εκτίναξαν τη φήμη του σε απροσμέτρητα ύψη. Δεν είναι τυχαίο λοιπόν που ολόκληρο το έργο του επηρέασε καθοριστικά την τεχνοτροπία της αναγεννησιακής τέχνης της Βόρειας Ευρώπης και εξακολουθεί μέχρι τις μέρες μας να ξεσκάνει άπειρα κύματα θαυμασμού, που μόνο μια αληθινή καλλιτεχνική ιδιοφυία μπορεί να επιτύχει.

Και μετά τον πραγματικά χαρισματικό Ντύρερ, τη σκυτάλη της επόμενης έκθεσης του Μουσείου Städel παίρνει ο Εμίλ Νόλντε. Κύριος εκπρόσωπος του εξπρεσιονισμού και κατεξοχήν δημιουργός μιας «θάλασσας από λουλούδια» αλλά και παραθαλάσσιων τοπίων, έγινε γνωστός ως ο μάιστερ του χρώματος. Τη δουλειά αυτού του δεξιότηχνη θα παρουσιάσει το μουσείο σε μια ρετροσπεκτίβα, την πρώτη στη Γερμανία μετά από 25 χρόνια. Τα 140 έργα που θα εκτεθούν καλύπτουν όλες τις δημιουργικές περιόδους του καλλιτέχνη: πίνακες, ακουαρέλες και σχέδια, καθώς και άλλα σχεδόν άγνωστα έργα. Μέσα από τη νέα έκθεση, που θα ανοίξει τις πύλες της στις 5 Μαρτίου και θα τις κλείσει στις 15 Ιουνίου 2014, το μουσείο προτίθεται να ρίξει μια φρέσκια ματιά σε όλο το καλλιτεχνικό φάσμα του ζωγράφου. Τι πιο ταιριαστή εικαστική πρόταση για να υποδεχτούμε γεμάτοι χρώμα και χαρά την άνοιξη...

Για περισσότερες πληροφορίες: www.staedelmuseum.de

καλίδης και η σύζυγός του, η κ. Ρέε και ο σύζυγός της ο δημοτικός σύμβουλος κ. Φόλκερ Ρέε, ο σύζυγος της δημάρχου και η Δήμαρχος κ. Κορνέλια Ίρμερ και ο Πρωτοπρεσβύτερος Απόστολος Μαλαμούσης.

Αννόβερο: Συμμετοχή του Γραφείου Ε.Ο.Τ. Γερμανίας σε εκδήλωση

Με τίτλο „Ελλάδα καλεσμένη- μια βραδιά με φίλους“, πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο της ανάληψης της Προεδρίας του Συμβουλίου της Ε.Ε. από τη χώρα μας, εκδήλωση στο Αννόβερο με στόχο τη γνωριμία με την Ελλάδα, τον πολιτισμό και τους ανθρώπους της. Η συγκεκριμένη εκδή-

λωση διοργανώθηκε σε στενή συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κέντρο Πληροφοριών Κάτω Σαξωνίας, την Προβεία της Ελλάδος στο Βερολίνο, την Περιφέρεια Αννοβέρου, το Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο Αννοβέρου και το Δημοτικό Κινηματογράφο της πόλης. Σημαντικοί εκπρόσωποι της γερμανικής πολιτικής σκηνής, ήτοι ο Πρόεδρος Περιφέρειας του Αννοβέρου, κ. **Hauke Jagau**, η Υφυπουργός Ευρωπαϊκής και Περιφερειακής Ανάπτυξης του Κρατίδιου της Κάτω Σαξωνίας, κα **Birgit Honé** καθώς και ο Διευθυντής του Ευρωπαϊκού Κέντρου Πληροφοριών Κάτω Σαξωνίας, Δρ. Heinrich Wilhelm Klorp είχαν την ευκαιρία να γνωρίσουν την Ελλάδα ως τουριστικό προορισμό, ιδανικό για όλες τις εποχές του χρόνου. Το Γραφείο Ε.Ο.Τ. Γερμανίας, παρουσίασε τη στρατηγική μας πολιτική, θέτοντας την επέκταση της τουριστικής περιόδου και την ανάδειξη νέων προορισμών ως άξονες μείζονος σημασίας.

Ταξίδια εξοικείωσης του Τ.Ο. Thomas Cook σε ελληνικούς προορισμούς

Το Γραφείο Ε.Ο.Τ. Γερμανίας και ο Τ.Ο. Thomas Cook GmbH έχουν προγραμματίσει τη διεξαγωγή fam trips στους πλέον δημοφιλείς ελληνικούς προορισμούς των Γερμανών. Συγκεκριμένα, θα πραγματοποιηθούν επτά συνολικά ταξίδια σε Κρήτη, Ρόδο, Κω και Κέρκυρα, στα οποία θα συμμετάσχουν 140 εκπρόσωποι εξειδικευμένων ταξιδιωτικών γραφείων της Γερμανίας. Με τη συνεργασία και την υποστήριξη των κατά τόπους Υπηρεσιών του Ε.Ο.Τ. και των λοιπών φορέων τουρισμού καταβάλλεται προσπάθεια για την άριστη φιλοξενία των επισκεπτών και την αποτελεσματικότερη δυνατή επίτευξη των στόχων των ταξιδιών αυτών. Η πραγματοποίησή τους κατά τους μήνες Μάιο και Οκτώβριο εντάσσεται στο πλαίσιο μίας εκ των σημαντικότερων επιδιώξεων της τουριστικής στρατηγικής μας, ήτοι την επιμήκυνση της τουριστικής περιόδου.

Συμμετοχή του Γραφείου Ε.Ο.Τ. Γερμανίας σε φιλανθρωπική εκδήλωση του Ιδρύματος Δημοσιογράφων Αμβούργου

Στο μέγιστο κοσμικό γεγονός της Βόρειας Γερμανίας, στον 65ο ετήσιο χορό των Δημοσιογράφων Αμβούργου, που πραγματοποιήθηκε στις 25 Ιανουαρίου 2014, συμμετείχε, μετά από σχετική πρόσκληση, το Γραφείο Ε.Ο.Τ. Γερμανίας. Εκπρόσωποι της Κυβέρνησης, της τοπικής αυτοδιοίκησης, των Μ.Μ.Ε., γνωστά ονόματα από τον επιχειρηματικό και καλλιτεχνικό χώρο τίμησαν και φέτος με την παρουσία τους την εκδήλωση αυτή, προκειμένου να ενισχύσουν το φιλανθρωπικό έργο του Ιδρύματος. Κορυφαίο γεγονός της εορταστικής βραδιάς αποτελεί παραδοσιακά η μεγάλη λαχειοφόρος αγορά. Το Ξενοδοχειακό Επιμελητήριο της Ελλάδας, ανταποκρινόμενο σε σχετικό αίτημα του Ε.Ο.Τ. Γερμανίας, προσέφερε τετραήμερη φιλοξενία για δύο άτομα σε γνωστό ξενοδοχείο της Αθήνας. Η προσφορά αυτή συγκεκριμένα μεταξύ των 10 σημαντικότερων χορηγών επί συνόλου 300 και κοινοποιήθηκε, με φωτογραφία και πληροφορίες για την Αθήνα, στο εορταστικό πολυσέλιδο έντυπο-πρόγραμμα, το οποίο έλαβαν όλοι οι εκλεκτοί παρευρισκόμενοι καθώς και διαπιστευμένοι δημοσιογράφοι. Η παρουσία του Ε.Ο.Τ. στο σημαντικό αυτό γεγονός αποτελεί ιδιαίτερη τιμή για τη χώρα μας και εξαιρετική ευκαιρία για την τουριστική προβολή της Αθήνας και της Ελλάδας γενικότερα, δεδομένου ότι η συγκεκριμένη εκδήλωση λαμβάνει μεγάλη δημοσιότητα σε πανγερμανικό επίπεδο.

Γραφείο Ε.Ο.Τ. Γερμανίας

Βερολίνο: Δυναμική παρουσία από την Κρήτη στη διεθνή τουριστική έκθεση

Δυναμικό παρόν θα δώσει η Κρήτη για την προβολή της στο Βερολίνο, την μεγαλύτερη διεθνή έκθεση Τουρισμού, όπου με την ομπρέλα της Περιφέρειας θα μετάσχουν σε ενιαίο περίπτερο όλοι οι φορείς του Τουρισμού, το δίκτυο οινοποιών για την προβολή του οινοτουρισμού – κρητικών προϊόντων, καθώς επίσης και το Ινστιτούτο Τεχνολογίας και Έρευνας το οποίο μέσω της τεχνολογίας σε διαδραστικούς πίνακες θα «ξεναγήσει» στο νησί τους χιλιάδες ξένους επισκέπτες της έκθεσης.

Για το συντονισμό της αποστολής πραγματοποιήθηκε πρόσφατα συνάντηση στην Περιφέρεια υπό τον Περιφερειάρχη **Στάυρο Αρναουτάκη** και τη συμμετοχή του εκτελεστικού Γραμματέα **Νίκου Ραπτάκη**, φορέων του Τουρισμού, του δικτύου Οινοποιών Κρήτης, στελεχών του Ινστιτούτου Τεχνολογίας και Έρευνας, του Οργανισμού Λιμένος κ.α. Όλοι οι συμμετέχοντες επισήμαναν τη θέλησή τους να συνεργαστούν ενωμένοι ως ενιαία Κρήτη για την καλύτερη προβολή του νησιού και εξήραν την πρωτοβουλία της Περιφέρειας και προσωπικά του Περιφερειάρχη Στάυρου Αρναουτάκη.

Οι Βαυαροί αγαπούν τους Έλληνες

Η ιδιαίτερη σχέση της βαυαροί Δημάρχου κ. Κορνέλιας Ίρμερ με την Ορθόδοξη Εκκλησία και τον Ελληνισμό της πόλης Γκέρετριχ (Geretsried) της Βαυαρίας.

Η πόλη Γκέρετριχ ευρίσκεται στις πρόποδες των Βαυαρικών Άλπεων, 43 χιλ. μακριά από το Μόναχο. Ο Ελληνισμός της πόλης χαίρει ιδιαίτερης εκτίμησης από τη βαυαρική κοινωνία, η δε Δήμαρχος της πόλης κ. **Κορνέλια Ίρμερ**, δείχνει απεριόριστα την εκτίμηση και αγάπη προς την ελληνορθόδοξη Ενορία του Αγίου Αποστόλου Πέτρου και την Ελληνική Κοινότητα της πόλης. Συμμετέχει ενεργά στις πολυποίκιλες θρησκευτικές και κοινωνικές εκδηλώσεις του ελληνισμού και κάνει το παν για να μπορούν οι Έλληνες να τηρούν και να καλλιεργούν τα ήθη και έθιμά του στον φιλόξενο χώρο που ζούν. Στο θέμα αυτό σημαντικότητα είναι και η συμβολή του έλληνα δημοτικού συμβούλου της πόλης κ. **Ευάγγελου Καρασκαλίδη**, που είναι παράλληλα και πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας. Με πρόσκληση του Αρχιερατικού Επιτρόπου Βαυαρίας της Ιεράς Μητροπόλεως Γερμανίας, Πρωτοπρεσβυτέρου Αποστόλου Μαλαμούση, επισκέφθηκε η Δήμαρχος κ. **Ίρμερ** τον ιερό Ναό των Αγίων Πάντων Μονά-

χου για να δει από κοντά τη μεγάλη βυζαντινή παράσταση της “Κλήσης του Αποστόλου Πέτρου από τον Χριστό”, που χρηματοδοτήθηκε από τον Δήμο Γκέρετριχ και άλλους οργανισμούς και συλλόγους της πόλης Γκέρετριχ. Την συνόδευαν ο σύζυγός της, ο δημοτικός σύμβουλος κ. **Φόλκερ Ρέε** με τη σύζυγό του και ο δημοτικός σύμβουλος κ. **Καρασκαλίδης** με τη σύζυγό του Ο π. **Απόστολος** καλωσόρισε με θερμό χαιρετισμό την κ. Δήμαρχο και αφού την ευχαρίστησε για όλα όσα έχει πράξει για τον ελληνισμό της πόλης της, αναφέρθηκε στη μεγάλη συμβολική σημασία της δωρεάς της για την περαιτέρω αγιογράφηση του ναού των Αγίων Πάντων Μονάχου. Χαιρετισμό απεύθυνε και ο κ. Καρασκαλίδης που αναφέρθηκε στο ιστορικό της δωρεάς της αγιογράφησης από τον Δήμο Γκέρετριχ. Η κ. Δήμαρχος τόνισε στην ομιλία της την επιτυχή ενσωμάτωση και την καθόλα αρμονική συμβίωση Ελλήνων και Βαυαρών και ευχαρίστησε τον π. Απόστολο για την άριστη παρουσία της Ορθόδοξης Εκκλησίας στη πόλη της, καθώς επίσης και τον πρόεδρο της Ελληνικής Κοινότητας για το έργο που επιτελεί αυτός προσωπικά και η Ελληνική Κοινότητα. Ακολούθησε συνάντησή της με του ενορίτες στην αίθουσα του Πνευματικού Κέντρου, όπου η κ. Δήμαρχος και η συνοδεία της απήλυσαν την ελληνική φιλοξενία, με ελληνικά εδέσματα και γλυκά του κ. **Ch. Lehrer**.

Στη φωτογραφία του κ. Ch. Lehrer από αριστερά: Μπροστά από την μεγάλη παράσταση της Κλήσης του Αποστόλου Πέτρου άνω αριστερά: Ο δημοτικός σύμβουλος και πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας Γκέρετριχ κ. Ευάγγελος Καρασα-

■ Βραβεύτηκαν ο ευρωπαϊκός προσανατολισμός και η ποιότητά της

Τιμητική Διάκριση “Κωνσταντίνος Καλλιγάς” 2014 απονεμήθηκε στην ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΝΩΜΗ

Από την Ένωση Ευρωπαίων Δημοσιογράφων (Ελληνικό Τμήμα) σε ειδική εκδήλωση στην Αθήνα

Τιμητική διάκριση “Κωνσταντίνος Καλλιγάς” 2014 απονεμήθηκε στις 18 του μηνός στην ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΝΩΜΗ, από την Ένωση Ευρωπαίων Δημοσιογράφων (Ελληνικό Τμήμα), σε ειδική εκδήλωση, που πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα εκδηλώσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στην Αθήνα.

Η εκδήλωση πραγματοποιήθηκε σε μια αίθουσα όπου είχε δημιουργηθεί το αδιαχώρητο, από την παρουσία του κόσμου, ενώ το βραβείο στην ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΝΩΜΗ, απένιμε στον Διευθυντή Σύνταξης **Αποστόλη Ζώη**, ο Πρόεδρος της Ένωσης και διακεκριμένος δημοσιογράφος **Αθανάσιος Παπανδρόπουλος**. Η τιμητική διάκριση αφορά στην προσπάθεια της ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΝΩΜΗΣ για την Ευρωπαϊκή Ενοποίηση, όπως και για την ποιότητα της δημοσιογραφικής εργασίας. Πιο αναλυτικά όπως αναφέρεται από την Ένωση Ευρωπαίων Δημοσιογράφων, “με εκδότη τη **Γεωργία Κωστακοπούλου** και Διευθυντή Σύνταξης τον **Αποστόλη Ζώη**, η **Ελληνική Γνώμη** είναι μία υψηλού επιπέδου ομογενειακή εφημερίδα που τιμά την χώρα μας στην Γερμανία και, κατά την εκτίμησή μας, αποτελεί παράδειγμα προς μίμηση”. Αξίζει να σημειώσουμε, ότι στην εκδήλωση παρέστησαν συνεργάτες και φίλοι της ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΝΩΜΗΣ, όπως οι κ.κ. **Χατζηγιάννου, Μιχαηλίδης** και **Πάλλας**, η Πρύτανης του Ιονίου Πανεπιστημίου Καθηγήτρια **Αναστασία Σαλή-Παπασαλή**, η Γεν. Γραμματέας της Παγκόσμιας Συνομοσπονδίας Θεσσαλικών Ομοσπονδιών και Συλλόγων “**Ασκληπιός**” **Ρένα Γούλα-Ντόντου**, η δημοσιογράφος **Μαρία Μπακλαβά** κ.ά. Βραβεία απένιμε και ο πρώην Πρωθυπουργός κ. **Παν. Πικραμένος**, που τίμησε την εκδήλωση. Τον συντονισμό της εκδήλωσης είχε η Γενική Γραμματέας της Ένωσης, δημοσιογράφος **Σάγια Τσαουσιδου**.

■ Ευχαριστίες

Σύντομη ομιλία, αφού αρχικά ευχαρίστησε θερμά τα μέλη της Επιτροπής που επέλεξαν την ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΝΩΜΗ για το βραβείο, έκανε η εκδότης **Γεωργία Κωστακοπούλου**, παρουσιάζοντας την εικόνα της εφημερίδας και τις προσπάθειες που κάνει τα δύο τελευταία χρόνια για να σταθεί στην αγορά της Γερμανίας, μη παραλείποντας να αναφερθεί και στην φιλοσοφία της ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΝΩΜΗΣ, σε μια δύσκολη περίοδο για την Ευρωπαϊκή Ένωση και το όραμα της ενωμένης Ευρώπης.

■ Η Ένωση

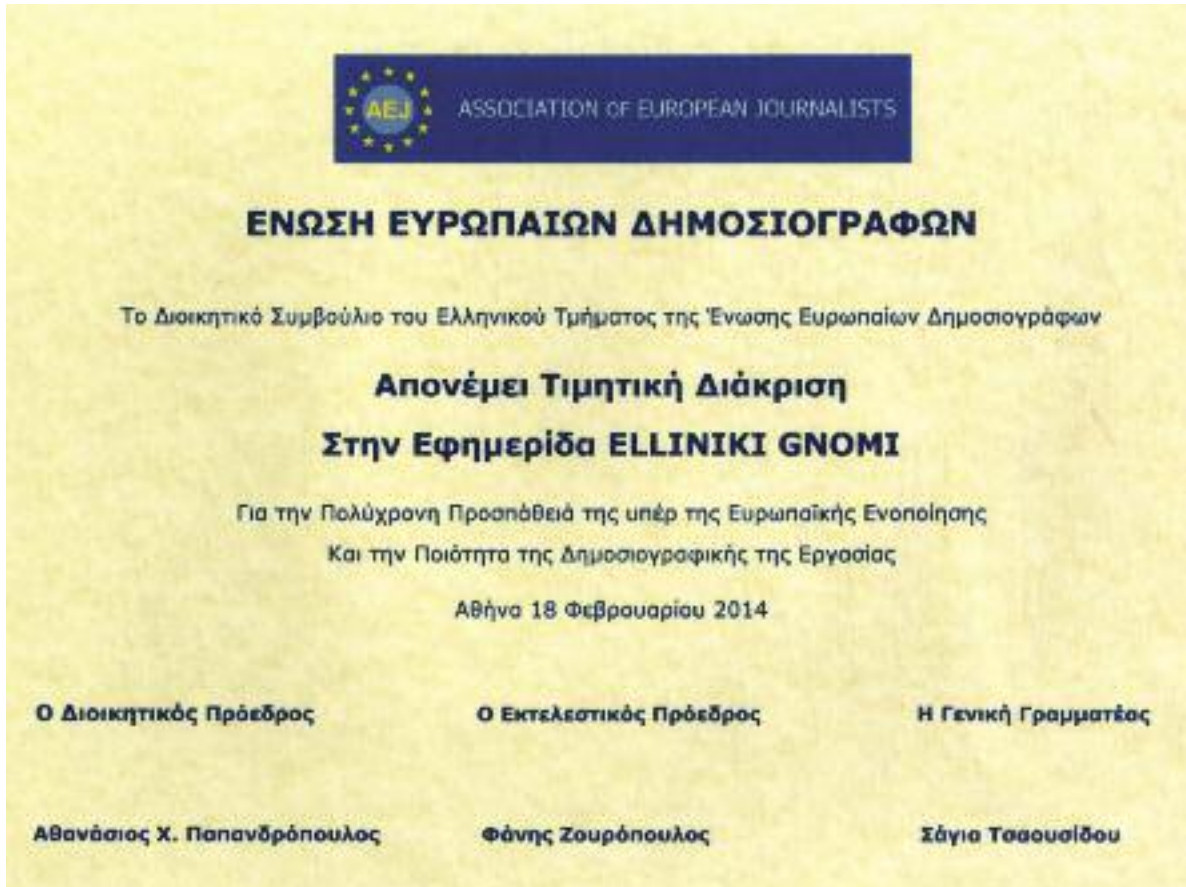
Η εκδήλωση ξεκίνησε με την ομιλία του κ. **Παπανδρόπουλου**, ο οποίος προχώρησε σε μια παρουσίαση της Ένωσης, λέγοντας τα παρακάτω:

“Το ελληνικό τμήμα συμπληρώνει φέτος 35 χρόνια από την ίδρυσή του, το 1979. Από τότε μέχρι και το τέλος του 2013 διοργάνωσε στην Αθήνα, την Θεσσαλονίκη και την Πάτρα τρεις διεθνείς Γενικές Συνελεύσεις της ΕΕΔ, 18 διεθνείς συναντήσεις της Εκτελεστικής Επιτροπής, νέντε απονομές των διεθνών βραβείων δημοσιογραφίας της ΕΕΔ, 16 διεθνή σεμινάρια και μία ευρω-μεσογειακή συνάντηση δημοσιογράφων.

Μέσω του υποφαινομένου, άσκησε επί έξι χρόνια την διεθνή προεδρία της ΕΕΔ, στην διάρκεια της οποίας η Ένωση ίδρυσε 10 νέα τμήματα στην μετακομμουνιστική ανατολική και κεντρική Ευρώπη, στην Κύπρο και στην Μάλτα. Στην εξαστία αυτή, η διεθνής οργάνωση της ΕΕΔ, ως εταίρος και σύμβουλος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ανέλαβε πανευρωπαϊκές πρωτοβουλίες ενημέρωσης για τον κοινωνικό αποκλεισμό, τον εκδημοκρατισμό των ΜΜΕ στις πρώην κομμουνιστικές χώρες, την διεύρυνση της ΕΕ, την ελευθερία του Τύπου στην ψηφιακή εποχή και την ενδυνάμωση της κοινωνίας των πολιτών σε πανευρωπαϊκό επίπεδο.

Υπήρξαν επίσης παρεμβάσεις στην Τουρκία και στην Σλοβακία σε περιπτώσεις διώξεως δημοσιογράφων και περιορισμού της ελευθερίας έκφρασης. Το ελληνικό τμήμα της ΕΕΔ διοργανώνει φέτος για 15η φορά τα Βραβεία Κ. Καλλιγά και τα 25 τελευταία χρόνια πήρε μέρος σε 8 κοινοτικά προγράμματα εκπαίδευσης νέων δημοσιογράφων και δημιουργίας συνεταιριστικών επιχειρήσεων από μετανάστες δημοσιογράφους και συναδέλφους με ειδικές ανάγκες.

Σήμερα, η ΕΕΔ έχει 23 τμήματα σε ισάριθμες ευρωπαϊκές χώρες, η δύναμή της ανέρχεται σε 2.100 μέλη και συνεργάζεται άμεσα με την Ένωση Κοινοβουλευτικών Συντακτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Συμμετέχει επίσης με εκπρόσωπό της στην επιτροπή του Συμβουλίου της Ευρώπης για την ελευθερία των ΜΜΕ. Επίτιμα μέλη της είναι οι πρώην πρόεδροι της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κ.κ. **Ζακ Ντελόρ** και **Ζαν Σαντέρ**, ο πρώην πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κ. **Μπαρόν Κρέσκο**, ο πρώην γενικός γραμματέας του ΝΑΤΟ κ. **Χαβιέ Σολάνα**, η σημερινή αντιπρόεδρος της

Τα μέλη της Επιτροπής και οι βραβευθέντες

Ευρωπαϊκής Επιτροπής κυρία Βιβιάν Ρέντινγκ, ο πρώην Επίτροπος Πινέιρο, ο πρώην Ολλανδός πρωθυπουργός κ. Λούμπερς και ο Ισπανός Διάδοχος του θρόνου. Επίσης, επίτιμο μέλος μας υπήρξε ο αποβιβάσας πρόεδρος της Τσεχίας Βάτσαβ Χάβελ”.

■ Βραβεία “Κωνσταντίνος Καλλιγάς” & Τιμητικές Διακρίσεις

Ακολούθως απονεμήθηκαν τα βραβεία και οι τιμητικές διακρίσεις, όπου αναφέρθηκαν τα παρακάτω:

■ Ο **Φώτης Γεωργελές**, εκδότης της δωρεάν εβδομαδιαίας εφημερίδας **Athens Voice** διακρίνεται για την σοβαρότητα, την εγκυρότητα και την δεοντολογική συνέπεια, αφ’ ενός, της αρθρογραφίας του και, αφ’ ετέρου, του συνολικού περιεχομένου του εντύπου του. Η δη-

μοσιογραφική του πορεία ανταποκρίνεται πλήρως στα κριτήρια της επιτροπής που αποφασίζει την απονομή των δημοσιογραφικών βραβείων «Κων. Καλλιγάς».

■ Το ίδιο βεβαίως ισχύει και για τον **Σταύρο Θεοδωράκη**, εμπνευστή της τηλεοπτικής εκπομπής «**Πρωταγωνιστές**» και δημιουργού του ιστότοπου **protagon.gr**, στον οποίο αναρτώνται άρθρα υψηλού επιπέδου. Επίσης, το **protagon.gr** διακρίνεται και για την πολυφωνία του –κάτι που είναι σημαντικό για την ποιότητα της διαδικτυακής δημοσιογραφίας.

■ Ο **Μιχάλης Καζάς**, αρκετά χρόνια τώρα, καλύπτει με υπευθυνότητα και ευσυνειδησία κατά κύριο λόγο θέματα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, αλλά και άλλων ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων και απευθύνεται στην ελληνική περιφέρεια στην οποία η ενημέρωση για ευρωπαϊκά θέματα είναι μάλλον είδος εν ανεπαρκεία.

Από αριστερά: Ο Πρόεδρος της Ένωσης Ευρωπαίων Δημοσιογράφων (Ελληνικό Τμήμα) **Αθανάσιος Παπανδρόπουλος**, ο δημοσιογράφος και τέως ευρωβουλευτής **Ιωάννης Μαρίνος** και η εκδότρια της Ελληνικής Γνώμης **Γεωργία Κωστακοπούλου**

(v.l.n.r.): Der Präsident der VEJ (griechische Sektion) **Athanasios Papandropoulos**, der Journalist und ehemalige Europaabgeordnete **Giannis Marinos** und die Herausgeberin der Elliniki Gnomi **Georgia Kostakopoulou**

Οι συνεργάτες της ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΝΩΜΗΣ στην εκδήλωση. Πρώτος από αριστερά ο **Βαγγέλης Πάλλας**, ακολουθεί ο συγγραφέας **Μάριος Μιχαηλίδης** και στο βάθος ο δημοσιογράφος – ερευνητής **Ευθύμης Χατζηγιάννου**

■ Κορυφαίος Έλληνας δημοσιογράφος, αναλυτής θεμάτων εξωτερικής πολιτικής με έμφαση τις ελληνο-τουρκικές σχέσεις, ο **Γιάννης Καρτάλης** κοσμεί τον ελληνικό δημοσιογραφικό χώρο και ίσως η Ένωσή μας να καθυστέρησε να τον τιμήσει. Με πολυετή δημοσιογραφική θητεία στον **ΔΟΛ** και ειδικότερα στο **Βήμα**, ο Γιάννης Καρτάλης είναι και από τους πρωτοπόρους του πολιτικού ρεπορτάζ στην μεταπολιτευτική Ελλάδα.

■ Σημαντική κρίθηκε από την επιτροπή των βραβείων και η συμβολή του **Γιώργου Παπανικολάου**, επικεφαλής του οικονομικού κατά κύριο λόγο ιστότοπου **euro2day.gr**, στην διαδικτυακή οικονομική δημοσιογραφία, στην οποία προσδίδει ποιότητα, ήθος και εγκυρότητα. Υπό αυτή την έννοια, δεν μπορούμε παρά να ενθαρρύνουμε την προσπάθεια του Γ. Παπανικολάου, η οποία έχει και σαφέστατο ευρωπαϊκό προσανατολισμό –εξ ου και η συνεργασία του **euro2day.gr** με τους **Financial Times** και όχι μόνον.

■ Για το ήθος, τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό και την συμβολή της στην ποιοτική ενημέρωση της περιφέρειας βραβεύεται και η **Λίνα Παρασκευά**. Στα 20 χρόνια που εργάζεται στο **STAR** έχει κάνει εκατοντάδες συνεντεύξεις με ανθρώπους της πολιτικής, της αυτοδιοίκησης, του πολιτισμού, των τεχνών, των γραμμάτων, εκπροσώπους φορέων, συλλόγων αλλά και απλούς πολίτες. Παρακολουθεί τις ευρωπαϊκές εξελίξεις έχοντας συνεργασία με Έλληνες εκπροσώπους του ευρωκοινοβουλίου και ταξιδεύοντας τόσο στο Στρασβούργο όσο και στις Βρυξέλλες.

■ Επίσης, τιμητικές διακρίσεις απονέμονται στην εφημερίδα **Εστία** για τα 120 χρόνια της κυκλοφορίας της, στην οικονομική εφημερίδα **Ναυτεμπορική** για τα 90 χρόνια της κυκλοφορίας της και την πληρότητα της ηλεκτρονικής της έκδοσης. Τιμάται επίσης και το –μοναδικό στην Ελλάδα– οικονομικό κανάλι **Sbc**, το οποίο στην διάρκεια του 2013 είχε και υψηλού επιπέδου ευρωπαϊκή εκπομπή. Μετά τη βράβευση ακολούθησε ομιλία του κ. **Ιωάννη Μαρίνου**, δημοσιογράφου και τέως ευρωβουλευτή, με θέμα: “**Η Δημοσιογραφική Ηθική και ο ρόλος της στην ενημέρωση του πολίτη**”. Αμέσως μετά ακολούθησε συζήτηση για τη δημοσιογραφία στη σημερινή μας εποχή. ■

Die Elliniki Gnomi wurde mit dem Journalistenpreis „Konstantinos Kalligas“ ausgezeichnet

Mit der Auszeichnung „Konstantinos Kalligas“ wurde die Elliniki Gnomi am 18. Februar 2014 von der Vereinigung Europäischer Journalisten (griechische Sektion) geehrt.

Die Auszeichnung erhielt die Elliniki Gnomi für ihre europäische Ausrichtung sowie für die Qualität ihrer journalistischen Arbeit. Den Preis überreichte der Präsidenten der Vereinigung Europäischer Journalisten (griechische Sektion) Athanasios Papandropoulos an den Chefredakteur der Elliniki Gnomi Apostolis Zois.

Zudem hat die Zeitung „Estia“, die elektronische Version der Zeitung „Naftemboriki“ und der Fernsehsender- SBC TV eine Auszeichnung erhalten.

Weitere Preisträger dieses Jahr sind die Journali-

sten Fotis Georgeles, Stavros Theodorakis, Michalis Kazas, Ioannis Kartalis, Georgios Papanikolaou und Lena Paraskeva.

Im Anschluss an die Preisverleihung wurde eine Rede von dem Journalisten und ehemaligen Europaabgeordneten Giannis Marinou über die journalistische Ethik und deren Rolle bei der Informationsvermittlung an die Öffentlichkeit gehalten.

Der Namensgeber dieser Auszeichnung und selbst Journalist, Konstantinos Kalligas, war zu seinen Lebzeiten ein großer Befürworter der Europäischen Union. Heute überreicht die Vereinigung der europäischen Journalisten diese Auszeichnung an Journalisten zur Würdigung ihres Einsatzes für ein gemeinsames Europa. ■

«Συνωμοσία στον ιερό βράχο»

Ο συγγραφέας **Τόμας Τζάκσον** με αφορμή το τελευταίο του μυθιστόρημα μιλάει στην ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΝΩΜΗ για τα Μάρμαρα του Παρθενώνα

--- Συνέντευξη στον **Ελπιδοφόρο Ιντζέμπελη** ---

Η επιστροφή των Μαρμάρων της Ακρόπολης στην χώρα μας από την Αγγλία είναι ένα μείζον θέμα, που δεκαετίες τώρα απασχόλησε και απασχολεί την κοινή γνώμη. Όλοι οι Έλληνες προσδοκούν την επιστροφή τους στην Ακρόπολη. Ο συγγραφέας **Τόμας Τζάκσον** συνεπφέρει σε αυτό, γράφοντας ένα μυθιστόρημα, «Συνωμοσία στον ιερό βράχο», εκδόσεις Χατζηλάκος που έχει θέμα τα κλαπέντα μάρμαρα. Η ευαισθησία του συγγραφέα καταφέρνει να μας συνεισφέρει με τέτοιο τρόπο, που να νομίζουμε, ότι τελικά θα πετύχουμε αυτό τον άθλο ώστε τα Μάρμαρα να γυρίσουν οριστικά στην κοιλιά του ελληνικού πολιτισμού.

Ερ: Ποια ήταν τα ερεθίσματα που σας έκαναν να αρχίσετε να γράφετε Λογοτεχνία;

Απ: Νομίζω ότι η πρώτη απόπειρα μυθολογίας ήταν, όταν ήμουν 10 χρονών. Έγραψα μια σύντομη ιστορία εγκλήματος / μυστηρίου, που είχε ως θέμα το λαθρεμπόριο διαμαντιών στην Ευρώπη. Πιστεύω, ότι η επιθυμία μου να γράφω πηγάζει από την ανάνγωση μυθιστορημάτων. Κάθε Δευτέρα επισκεπτόμουν την κοντινή βιβλιοθήκη και φορτωνόμουν με πέντε ή έξι βιβλία για να μπορώ να διαβάζω όλη την εβδομάδα – μέχρι την επόμενη επίσκεψη μου στην βιβλιοθήκη!

Ερ: Πώς ξεκινά κάθε φορά το ταξίδι της συγγραφής ενός βιβλίου;

Απ: Δεν ξέρω για τους άλλους συγγραφείς, αλλά με μένα ξεκινά με το πάθος να οδηγηθώ σ'ένα ταξίδι ανακάλυψης. Σκέφτομαι την ιστορία, που θέλω να πω και πώς μπορώ να δημιουργήσω μια πλοκή μέσα σε αυτή. Εξετάζω όλες τις πιθανές ιδέες, απορρίπτω τις περισσότερες και κάνω άθρονες σημειώσεις, ώστε να μην ξεχάσω τίποτα. Κοιτάζω την μεγάλη εικόνα αρχικά, από που θέλω να ξεκινήσω το ταξίδι της ιστορίας και το αποτέλεσμα, που θέλω να επιτύχω. Τότε επιλέγω τους χαρακτήρες που θέλω να συμπληρώσουν την πλοκή και να ζήσουν την ιστορία. Συμπληρώνω τους χαρακτήρες με το πλήρες προφίλ τους και την ιστορία τους και βεβαιώνωμαι ότι όλα λειτουργούν και ταιριάζουν μεταξύ τους. Τότε ξεκινά να γράφω.

Ερ: Ποια ήταν η αφορμή για να γραφεί το μυθιστόρημα «Συνωμοσία στον ιερό βράχο», εκδόσεις Χατζηλάκος;

Απ: Πριν από κάποια χρόνια παρευρέθηκα σε ένα συνέδριο εδώ στην Αθήνα για την επιστροφή των Μαρμάρων του Παρθενώνα. Ο κύριος ομιλητής του συνεδρίου ήταν ο εκλητών Ζιλ Ντασέν. Όπως και η πλειοψηφία των Βρετανών πολιτών, δεν γνώριζα πολλά για την ακριβή σειρά των γεγονότων, που οδήγησαν τα Μάρμαρα του Παρθενώνα στην κυριότητα της Βρετανίας και την ένταξη τους στο Βρετανικό Μουσείο. Για εμένα ήταν απλώς άλλη μια συλλογή από αρχαιότητες, που είχαν αποκτήσει αιώνες πριν. Όμως, το συνέδριο προκάλεσε την περιέργεια μου. Τα πραγματικά γεγονότα γύρω από την μετακίνηση των Μαρμάρων του Παρθενώνα από τους αντιπροσώπους του Λόρδου Έλγιν κέντρισαν το ενδιαφέρον μου (αρχικώς από μια αμυγώ επιμονική οπτική) και έκανα έρευνα εδώ στην Αθήνα και στο Λονδίνο. Αλλά η έρευνα με οδήγησε στο αδιαμφισβήτητο συμπέρασμα, ότι τα Μάρμαρα είχαν μετακινήθει χωρίς νόμιμη άδεια. Το αποτέλεσμα είναι ότι ενώισα, ως Άγγλος, πουν πρέπει να κάνω κάτι για να διορθωθούν τα λάθη των προγόνων μας. Έτσι, η έρευνα μου έδωσε την ιδέα για το μυθιστόρημά μου «ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΣΤΟΝ ΙΕΡΟ ΒΡΑΧΟ» - ένα σύγχρονο

περιπετειώδες / μυστηριακό σκηνικό με αναδρομές στον 18ο, 19ο και 20ο αιώνα. Όσο πιο μεγάλη δημοσιότητα παίρνει το θέμα της Επανάστασης, τόσο περισσότερο μπορούμε να επηρεάσουμε το υπάρχον κατεστημένο και να πείσουμε τις Βρετανικές αρχές ότι αυτό που μπορεί να υπήρξε ως αποδεκτή συμπεριφορά στον κόσμο των εθνών / κρατών πριν από διακόσια χρόνια δεν χωρά στα ήθη του 21ου αιώνα που μοιραζόμαστε όλοι σήμερα.

Ερ: Πόσο χρόνο σας πήρε η έρευνα και πόσο χρόνο ξοδέψατε για τη συγγραφή του βιβλίου; Κατά πόσο βασίζεται σε πραγματικά γεγονότα;

Απ: Μου πήρε λίγο παραπάνω από έναν χρόνο έρευνας πριν ξεκινήσω την συγγραφή – και συνολικά δύο χρόνια συγγραφής για το «ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΣΤΟΝ ΙΕΡΟ ΒΡΑΧΟ». Τα ιστορικά στοιχεία στο μυθιστόρημά μου αποτελούν περίπου το 20%. Κατέβαλα κάθε δυνατή προσπάθεια για να διασφαλίω, ότι τα πραγματικά στοιχεία είναι όσο ακριβή γίνεται σε ότι αφορά τα πρόσωπα, τα γεγονότα, τις καταστάσεις, τις ημερομηνίες, κτλ.

Ερ: Τι είναι αυτό που κάνει τη Νάταλι να ταξιδέψει στην Ελλάδα;

Απ: Φαινομενικά η Νάταλι ταξιδεύει στην Ελλάδα ως η αρχηγός της Βρετανικής Ομάδας του Παρθενώνα. Όμως, υπάρχουν εσωτερικές ανάγκες που την οδηγούν. Έχει υποστεί μια προσωπική απώλεια, έχει χάσει τον προσανατολισμό στη ζωή της και αναζητεί μια αλλαγή, μια καινούργια πρόκληση. Είναι σαν να ξαναγεννιέται.

Ερ: Στο βιβλίο σας αναφέρατε στα μάρμαρα του Παρθενώνα. Γιατί ο Παρθενώνας έχει τόση μεγάλη σημασία για τον ευρωπαϊκό πολιτισμό;

Απ: Ο Παρθενώνας θεωρείται το αιώσιο σύμβολο της Αρχαίας Ελλάδας και ένα από τα σπουδαιότερα πολιτιστικά μνημεία του κόσμου. Η Αθήνα είναι μία από τις πρώτες γνωστές δημοκρατίες, όπου όλοι οι πολίτες ψήφισαν άμεσα τους νόμους και όχι μέσω εκλεγμένων αντιπροσώπων – ένα πραγματικό δημοκρατικό σύστημα. Επιπλέον, ο Παρθενώνας έχει μια μοναδική αισθητική ποιότητα και αντιπροσωπεύει πιθανόν το πιο όμορφο κτίριο που χτίστηκε ποτέ. Είναι η πραγματοποιήση της αρχιτεκτονικής τελειότητας σε ότι αφορά την αντίληψη, την πολυπλοκότητα και την εκτέλεση. Προσφέρει διαχρονική νοσταλγία για την αρχαία Ελλάδα και λάμπει με ιστορική εποποιία. Όλοι όσοι επισκέπτονται την Αθήνα, δεν μπορούν παρά να συγκινηθούν από το ιωπιπλό, διαχρονικό μεγαλείο του.

Ερ: Στην συνειδηση του ελληνικού λαού τα μάρμαρα του Παρθενώνα πρέπει να επιστρέψουν στην χώρα μας. Εσείς συμφωνείτε με αυτή την άποψη;

Απ: Απολύτως! Αυτό είναι ο λόγος ύπαρξης του μυθιστορημάς μου – να τονίσω το δικαίω της επιστροφής των Μαρμάρων του Παρθενώνα στην Ελλάδα. Η έρευνα μου στα πραγματικά γεγονότα με οδήγησε στο αδιαμφισβήτητο συμπέρασμα, ότι η αφαίρεση των Γλυπτών του Παρθενώνα ήταν παράνομη και ανήθικη για τέσσερις κυρίως λόγους: **Πρώτον**, δεν έχει εκδοθεί καμία πραγματική αυθεντική εντολή / διάταγμα (Φιρμάνι) από τον Οθωμανό Σουλτάνο για την αφαίρεση των Γλυπτών του Παρθενώνα. **Δεύτερον**, το γέγραφο μου παρουσιάστηκε στο Βρετανικό Κοινοβούλιο από τους αντιπροσώπους του

Λόρδου Έλγιν, διακόσια χρόνια πριν, (το οποίο είναι απλά μια Αγγλική μετάφραση της Ιταλικής μετάφρασης για το υποτιθέμενο Φιρμάνι), δεν ορίζει την αφαίρεση των Γλυπτών από τον Παρθενώνα. **Τρίτον**, σύμφωνα με γνώμη ειδικού, η σύνταξη και η διατύπωση, που χρησιμοποιήθηκαν στο υποτιθέμενο έγγραφο, είναι ανάρμοστες και ανακριβείς για την έκδοση γνήσιου Φιρμανιού του Οθωμανού Σουλτάνου και πολλοί καταλήγουν, πλέον, στο συμπέρασμα, ότι τέτοιο Φιρμάνι του Σουλτάνου δεν υπήρξε ποτέ. **Τέτατον**, τέλος, ο άνθρωπος που είναι πραγματικά υπεύθυνος για την αφαίρεση, ο Αιδεσιμότατος Φίλιπ Χάντ (Philip Hunt), παραδέχτηκε ανοικτά στο Βρετανικό Κοινοβούλιο την εποχή εκείνη, ότι μπόρεσε να μεταφέρει τα Μάρμαρα του Παρθενώνα μόνο χάρη σε ένα συνδυασμό «κολλακίων, απειλών και δωροδοκιών» (κατάθεση στο Βρετανικό Κοινοβούλιο το 1816). Η μετακίνηση των Γλυπτών του Παρθενώνα ήταν επομένως παράνομη αλλά και ανήθικη, θέματα τα οποία το Βρετανικό Κοινοβούλιο επέλεξε να αγνοήσει την εποχή εκείνη και για τα οποία το Βρετανικό Κοινοβούλιο και το Βρετανικό Μουσείο συνεχίζουν να κάνουν τα «στραβά μάτια», ακόμη και στον σημερινό πολιτισμένο κόσμο. Ως Βρετανός υπήκοος, η ελπίδα και η επιθυμία μου είναι το μυθιστόρημα να συνεισφέρει στο να δοθεί έμφαση στην αναγκαιότητα της επιστροφής των Γλυπτών του Παρθενώνα στην Ελλάδα και την απόδοση δικαιουσύννης που αυτή περιλαμβάνει. Εάν το μυθιστόρημα μου μπορεί να τονώσει το ενδιαφέρον στο θέμα αυτό, έστω και λίγο, τότε θα αισθάνομαι ότι έχει πετύχει. Υπήρξαν πολλές δημοσιεύσεις, καθαρά ακαδημαϊκού χαρακτήρα, σχετικά με την μεταφορά των Μαρμάρων του Παρθενώνα. Όμως, δεν γνωρίζω καμία έκδοση μυθιστορημάτων σχετικά με αυτό το γεγονός και γι' αυτό το λόγο αισθάνθηκα, ότι το μυθιστόρημα μου μπορεί να δώσει κατά έναν μοναδικό τρόπο μια ενδιαφέρουσα και τολμηρή οπτική, η οποία μπορεί να αρέσει σε ένα ευρύτερο κοινό και επομένως να έχει μεγαλύτερη απήχηση. Η «ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΣΤΟΝ ΙΕΡΟ ΒΡΑΧΟ» συνδυάζει ένα επιτακτικό και πρωτόγνωρο ταξίδι μέσα στον χρόνο αναζήτησης της αλήθειας και αποκατάστασης της κλεμμένης κληρονομιάς μιας χώρας. Το μυθιστόρημα είναι συνυφασμένο με ιστορικά γεγονότα προκειμένου να δημιουργήσει μια εύλογη, αυθεντική και πολύ ενδιαφέρουσα υπόθεση, που περιτρέφεται γύρω από ένα άκρως επίκαιρο θέμα – την Επιστροφή των Γλυπτών του Παρθενώνα στο νόμιμο σπίτι τους, το Νέο Μουσείο της Ακρόπολης.

Ερ: Ποια είναι η ανταπόκριση του αναγνωστικού κοινού στο βιβλίο σας; Είσατε ευχαριστημένος;

Απ: Η ανταπόκριση μέχρι στιγμής στο μυθιστόρημα μου είναι υπερβολικά θετική. Πολλοί άνθρωποι επικοινωνήσαν μαζί μου για να εκφράσουν τα συναισθήματά τους, μεταφέροντάς μου το πόσο πολύ χάρηκαν το μυθιστόρημα ως λογοτεχνικό έργο καθώς και το πόσο διασκέδασαν από την ίδια την ιστορία. Χαρακτηριστικά σχόλια είναι: «τολμηρό, πολυήλοκο, ενδιαφέρον, μοναδικό, αδύνατο να το αφήσεις». Νομίζω ότι, όταν ένας άνθρωπος δημιουργεί, είτε είναι βιβλίο, είτε πίνακας ζωγραφικής ή μουσική και αυτή η δημιουργία εισπράττεται θετικά, δίνει στον δημιουργό μεγάλη ευχαρίστηση.

Ερ: Ποιο είναι το μυστικό της επιτυχίας ενός βιβλίου;

Απ: Μια ενδιαφέρουσα ιστορία, μια τολμηρή πλοκή και μια μεγάλη σειρά χαρακτήρων. Και φυσικά λίγη τύχη!

«Η γυναικεία και η ανδρική ομορφιά στο δημοτικό τραγούδι»

Μιλά σήμερα στην ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΝΩΜΗ ο επίκουρος καθηγητής Λαογραφίας στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου κ. **Αριστείδης Δουλαβέρας**

--- Συνέντευξη στον **Αποστόλη Ζώνη** ---

■ Η συνέντευξη

Στην παρούσα έκδοση, με τίτλο "η γυναικεία και η ανδρική ομορφιά στο δημοτικό τραγούδι", που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις ΠΑΠΑΖΗΣΗ, η ακριβώς ερευνητική:

Απαντώντας στο ερώτημά σας, επισημαίνω ότι στο εν λόγω βιβλίο μου, από τις καλίσθητες και υπεύθυνες εκδόσεις Παπαζήσης, ερευνάται πώς ο λαός είδε και ύμνησε την ανθρώπινη ομορφιά στα τραγούδια του, που αποτελούν έκφραση της ψυχής του και της αισθητικής του. Μετά από μια πολύ ενδιαφέρουσα εισαγωγή στην έννοια της ομορφιάς, του κάλλους, από την αρχαιότητα έως τις μέρες μας, παρουσιάζονται και μελετώνται, μέσα από χαρακτηριστικούς στίχους δημοτικών τραγουδιών και με βάση τη σχετική βιβλιογραφία, η συνολική και η επιμέρους ομορφιά του γυναικείου και ανδρικού σώματος και η μεταφορική – συμβολική παράμετρος του, με παραδείγματα από τον κόσμο των φυτών και των δέντρων, των πτηνών, των ουρανίων σωμάτων, των πολύτιμων μετάλλων και λίθων και του κόσμου του θείου. Ακολουθεί στο οικείο μέρος το κεφάλαιο που έχει σχέση με τον στολισμό της γυναίκας και του άνδρα, με την ενδυμασία και με τα ενδυματολογικά εξαρτήματα και τα λοιπά διακοσμητικά στοιχεία τους και εξηγούνται τα κίνητρα του στολισμού τους. Επιπλέον, στο Β' Μέρος, εξετάζεται η σημασία και η ομορφιά των όπλων του άνδρα πολεμιστή.

Πότε και πού θεωρούμε τις πρώτες θεωρητικές αναζητήσεις για την έννοια της ομορφιάς; Εκτιμάτε ότι η εξωτερική ομορφιά, η εικόνα, λειτουργείας και λειτουργεί ιδιαίτερα σήμερα ως μέσο κοινωνικής καταξίωσης και αποδοχής;

Τις πρώτες θεωρητικές αναζητήσεις για την έννοια της ομορφιάς (του κάλλους) συναντούμε στον Πλάτωνα (427-347 π.Χ.). Μέχρι την εποχή του, οι Έλληνες χρησιμοποιούσαν τις έννοιες της ομορφιάς και της ασκήσιας χωρίς εννοιολογικό προσδιορισμό του περιεχομένου τους. Στην πλατωνική φιλοσοφία γίνεται διάκριση του κάλλους σε δύο κατηγορίες. Η μία είναι η κατηγορία του αισθητού κάλλους, που είναι και η οντολογικά υποδεέστερη, και η άλλη του νοητού κάλλους, που

υπερέκειται και υπερβαίνει το κάλλος του αισθητού κόσμου. Στον Πλάτωνα ιδιαίτερα επισημαίνει ότι το πραγματικό κάλλος, η πραγματική ομορφιά, ανήκει στον κόσμο των ιδεών και, όταν αντικρίζει ο άνθρωπος τις μορφές του υραίου, καταλαμβάνεται υπό θείου έρωτος γι' αυτές. Η ομορφιά που συναντά ο άνθρωπος στον φυσικό κόσμο είναι απείκασμα της αληθινής ομορφιάς που βρίσκεται στον κόσμο των ιδεών και, όταν την ανακαλεί ο άνθρωπος με τη μνήμη του, νιώθει ιδιαίτερη ευχαρίστηση. Με το θέμα αυτό ασχολήθηκε ο Πλάτων και στα έργα του Συμπόσιου και Φιλιππικώς. Έκτοτε, χιλιάδες σελίδες γραφίκων, προκειμένου να προσδιοριστεί η έννοια του κάλλους, που βασίζονται κυρίως στην υποκειμενικότητα και στα αισθητικά, θρησκευτικά, κοινωνικά, πολιτικά και οικονομικά κάθε φορά δεδομένα. Η εξωτερική ομορφιά, η εικόνα του κατενός, λειτουργείας και λειτουργεί, ιδιαίτερα σήμερα, σε ένα μεγάλο βαθμό ως μέσον κοινωνικής καταξίωσης και αποδοχής. Το υραίο αποτελεί βασικό γνώρισμα της εμφάνισης. Κατά τον Αριστοτέλη, το κάλλος είναι η καλύτερη συστατική επιστήλη. Οι όμορφοι και οι όμορρες συνήθως προτιμούνται παντού. Ο Hickey θεωρεί ότι το «ωραίο» λειτουργεί σαν «οπτική ρητορική», που στοχεύει να απορροφήσει τον θεατή και να τον καταστήσει θετικά διακείμενο προς το οποιοδήποτε μήνυμα θέλει να μεταδώσει η εικόνα. Η ομορφιά εξάλλου, η «ρητορική του κάλλους», αποτελεί το εισιτήριο της επιτυχίας. Επηρεάζει σε μεγάλο ποσοστό την πρόσβαση μας σε επαγγέλματα, ερωτικές σχέσεις, μωρφωσις, φίλεις, όπως και σε όλες τις οικονομικές και κοινωνικές εκκινήσεις, που μπορούν να μας δώσουν, αλλά δημιουργεί και κοινωνικό φθόνο και ζήλεια, τα οποία προκαλούν το γνωστό «μίστισμα» στην παραδοσιακή κοινωνία. Η άσχημη ή ο άσχημος ζουν πάντα με τον καμψό της ομορφιάς (ιδιαιτέρα στον παρελθόν). Η απουσία της ομορφιάς ή η απώλεια της είναι πράγματι ένα διαρκές παράπονο εναντίον της ίδιας της φύσης ή της μοίρας. Σήμερα, πάντως, η βιομηχανία της ομορφιάς κάνει «θαύματα», παρεμβαίνει διορθωτικά σε όσα η φύση δεν υπήρξε απλόχερη και, με πρωτεργάτη την ιατρική, ανθεί όσο ποτέ.

Στα δημοτικά τραγούδια πώς δηλώνεται η ομορφιά της κόρης, γυναικείας νύμφης; Υπάρχει διαφορετική προσέγγιση σε κάθε περιοχή της χώρας; Ποια θέση κατέχει ο στολισμός;

Η φιλοτέχνηση της εικόνας της ωραίας γυναίκας στο δημοτικό τραγούδι δεν απομακρύνεται από τις βασικές αρχές της επικής και αρχαϊκής τέχνης. Αναφέρεται μια γενική, συγκεκριμένη λέξη (όμορφη, λυγρή, ξανθή), για να προστεθεί στη συνέχεια και να προβληθεί μια χαρακτηριστική λεπτομέρεια της ομορφιάς: τα μάτια, η κόμη, το στήθος, η μύτη, τα χέρια, κ.λπ.

Ποιος παίρνει κόρη όμορφη, ξανθή και μαυρομάτα;

Μαύρα μάτια, μαύρα φρύδια, κατασφαιμένα μαλλιά, κάνει τις καρδιές κομμάτια και τρελάνει τα παιδιά. Κάποτε όμως έχουμε και αναλυτικότερες περιγραφές, κυρίως στα παινήματα της κόρης ή όταν περιγράφεται το νεκρικό κάλλος.

Για ιδες κορμί για ντουλαμά, δάκτυλα για την πένα
Για ιδες αχείλη για φιλή κι ως είν' και ματωμένα.

Στον τονισμό του στοιχείου της ομορφιάς συμβάλλει η αναφορά του χρώματος:

Άσπρη 'σαι κι άσπρα φορείς κι άσπρη είν' η φορεσιά σου
κι άσπρα λουλουδία πέφτουν, μικρή μου στην ποδιά σου.

Το καλλιτεχνικό αποτέλεσμα ολοκληρώνεται, πάντως, χάρη στο πυκνό σύστημα παρομοιώσεων και μεταφορών, που σχηματίζεται από υλικό αντλούμενο από τη φύση (φυτικό βασίλειο, πτηνά του οικείου χώρου, αλλά και τον κόσμο των αστέρων), (βασιλική πλατύφυλλε, μυγδαλιά λουλουδιών, περδικά πλουμιστά, αψόδι του περιβόλου κ.λπ.), από πρόϊοντα της παραγωγικής δραστηριότητας του ανθρώπου (άσπρη φοντάνα του νερού, δακτυλίδιο πετρώδι, κασέλα μ' ολοπλούμιστο, πρόσπινη πέτρα του γιαιού, κ.λπ.). Υπάρχει ακόμα η ιδιαίτερα μεγάλη χρήση της ύλης και του χρώματος των ευγενών μετάλλων, χρυσού, άργυρου, των πολύτιμων λίθων (μαργαριταρύ), κ.λπ. :

Που 'ν' το κορμί της μάλαμα κι μέση της ασήμι.
Κόρη μαλαματένια μου και μαργαριταρένια μου.

Ας σημειωθεί ότι οι επιλεγμένες καθαρά λεπτομέρειες στο ιδιότυπο αυτό ψηφιδωτό των πορτρέτων εξαρτώνται ιδιαίτερα και με τη χρήση συνθέτων ή πολυσύνθετων:

Μοσχόκαλη κοκόκαλη, κανελιγαυριμένη,
γαυριφαλοχωνιάτη μου κι ακριθανοβήνη.

Από τον χώρο του θείου αντλούνται πολλά σύμβολα ομορφιάς, όπως η Παναγία και ο Χριστός, οι Άγγελοι, οι Άγιοι, ο Τίμιος Σταυρός, ιερά σκεύη και αντικείμενα: (Παναγία γαρμνή, Άγγελος είσαι στη θεωρία, αγγελικό μου πρόσωπο, αγγελοστολισμένη μου, χρυσό μου διακοπτήριο, διαμαντένιο μου σταυρό, κ.λπ.).

Πολύ σημαντικό θέμα στα δημοτικά τραγούδια σε σχέση με τη γυναικεία ομορφιά είναι και ο στολισμός, που αποτελεί παρεμβάση στο φυσικό, για να πολλαπλασιασθεί το υψιότατο αισθητικό αποτέλεσμα για διάφορους σκοπούς. Ο ερωτικός στόχος έχει πάντα κυρίαρχη θέση (της κουμπάρας-νύμφης):

Τον ήλιο βάζει πρόσωπο και το φεγγάρι στήθος
και του κοράκου το φτερό βάζει καμφοροφύδι,
την όκνερα την πλουμιστή κορδέλα στα μαλλιά της,
τον ήλιο τον αμέτρητο ρίχνει μαργαριτάρια...

Η εξωκοσμική ομορφιά της Κουμπάρας που έγινε νύφη, επηρεάζει στο διάβη της τα πάντα, άψυχα και έμψυχα. Στο δρόμο που πηγαίνουν τα μονοπάτια ανθοσώ.

Κι ωσάν την είδε η εκκλησιά, α' άκρη σ' άκρη σείσται.
Παπάς την είδε κι έσφαλε, διάκος κι αποξέχασται,

τα φαλικά τους έβασαν ψάτες και καλανάρια...

Όσάν την είδε ο νιογάμπος, έβρεσε κι ελγυώθη...

Κάθε περιοχή της Ελλάδος επιδιώκει τον στολισμό ως ενισχυτικό και αποτελεσματικό μέσο του κάλλους, με τα δικά της στιλβία, που ξεκινούν κυρίως από την τοπική ενδυμασία αλλά και τα διάφορα τοπικά εξαρτήματα ομορφιάς, σε συνδυασμό βέβαια με τις τοπικές αισθητικές αντιλήψεις... Παότως, η ομορφιά της γυναίκας, όπως φαίνεται σε πολλά παραδείγματα παρουσιάζεται με ποικίλια κριτήρια. Δεν υπάρχει ένα μόνο ιδεώδες της γυναικείας ομορφιάς. Ομορφία μπορεί να είναι και η ψηλή σαν κυμαρίσι αλλά και η κοντούλα, η μαυρομάτα αλλά και η γυλανομάτα, η μαυρομαλλούσα αλλά και η ξανθομαλλούσα. Χαρακτηριστική του πνεύματος αυτού η παροιμία: Άλλος αγαπά τη μαυρομάτα / κι άλλος την ταιμολοιά.

Η διαφορετικότητα αυτή των κριτηρίων για τη γυναικεία ομορφιά δεν υποδηλώνει αντιφάσεις στη λαϊκή αντίληψη γι' αυτήν, αλλά πιο πολύ εκφράζει μια πληθωρική κατάφαση της φυσικής ομορφιάς στις διάφορες εκδοχές και μορφές της, με τις ποικίλες επιθυμίες, τις προσωπικές προτιμήσεις και τις ιδιαιτερότητες των ανθρώπων, γεγονός που εμπλουτίζει την ίδια τη ζωή, της δίνει αρμονία και πλούτο και εξουδετερώνει τον ασφυκτικό περιορισμό προτιμήσεων σε ελάχιστο πρότυπο ομορφιάς.

Πώς αποτυπώνεται μέσα στο δημοτικό τραγούδι η ομορφιά του νέου, του άντρα, του παλκαριού; Ακόμα και στο προχωρημένο γήρας, η νοσταλγική θύμηση της νιότης με την ομορφιά της, γράφεται, είναι βασανιστική... Μπορείτε να αναφερθείτε πιο αναλυτικά;

Η λαϊκή μούσα θεωρεί την πολλούς τρόπους να εκθείσει την ανδρική ομορφιά, αναλόγως προς αυτούς της γυναικείας. Αυτό γίνεται με χαρακτηριστικά ουσιαστικά και επίθετα, που αναφέρονται συνολικά στην ομορφιά του άνδρα, όπως είναι οι λέξεις: λεβέντης, παλκαρί, όμορφος, μορφογιός, πανώρις, διαμωτάρας, πανέμορφος κ.ά. Κάποτε υπάρχουν και αναλυτικότερες περιγραφές:

Λεβέντης εροβόλαγε από τα κορφοβούνια,
με το μαντίλι στο λαιμό, το βαριοκεντημένο,
είκε το φέσι του στραβά και τα μαλλιά κλωσμένα
κι έστριψε το μoustάκι του και φιλοτραγουδούσε...

Πέρα, ωστόσο, από την παρουσίαση της ομορφιάς συνολικά, συχνός είναι και ο επιμέρους έπαινος διαφόρων μερών ή μελών του σώματος για την ομορφιά τους, σε μία προσπάθεια να εξαρθεί «το όλον διά του μέρους» (pars pro toto). Έτσι, επισημαίνονται τα κορμί-η κορμιοστασιά- το μπόι, η μέση, τα μαλλιά, το πρόσωπο, τα μάγουλα, τα γένια, το μoustάκι, τα μάτια, τα φρύδια, τα χέρια, και λιγότερο τα πόδια, το στόμα, η γλώσσα, τα χείλη, το μέτωπο, ο λαιμός, οι ώμοι, κ.ά.

Όμως, για την έξαρση του ανδρικού κάλλους γίνεται και χρήση συμβολικών με την ομορφιά των ανθέων, των φυτών και των δέντρων. Τέτοια είναι ο Βασιλικός, το γαρίφαλο, το ρόδο-τριαντάφυλλο, το γιασεμί, το δέντρο, το κυπαρίσι, ο πλάτανος, το κλήμα, η μηλιά –μήλο, η λεμονιά –λεμονοθάβος κ.ά.

Γαμπρός ήταν γαρίφαλλο κι η νύφη μαντζουράνα.
Από τον κόσμο των πτηνών επιστρατεύεται, ο αϊτός και τα συναφή είδη (ο σταυραετός, το γεράκι, ο πετρίτης, το σαίλι), το αβδόν, το πεστέρη, το πουλί γενικά, το χελιδόνι, κ.ά. Από το ουσιαστικό πετρίτης το φεγγάρι, ο αγερινός, τα αστέρια είναι τέτοια σύμβολα ομορφιάς.

Παντρεύεται ο Αλγερινός την Πούλια κάνει ταιρί.
Ανάλογη είναι η συμβολική και μεταφορική χρήση των πο-

Ερ: Τη σημερινή εποχή που οι νέοι βλέπουν τηλεόραση και ασχολούνται με το διαδικτυο έχουν ελεύθερο χρόνο για να διαβάσουν ένα καλό βιβλίο;

Απ: Δυστυχώς, νομίζω ότι οι νέοι του σήμερα δεν διαβάζουν όσο θα έπρεπε. Υπάρχουν πολλοί περιπασιμοί, εφόσον όμως συνειδητοποιήσουν την μοναδική ευχαρίστηση, που ένα «καλό βιβλίο» μπορεί να τους δώσει, τότε είμαι σίγουρος ότι θα βρουν το χρόνο. Οι περισσότερες δραστηριότητες στη ζωή έχουν θετικά και αρνητικά στοιχεία. Το θέμα είναι να βρεις τη σωστή ισορροπία σε κάθε τι που κάνεις. Όταν διαβάζεις λογοτεχνία μεταφέρεσαι σε έναν άλλο κόσμο, σε ένα κόσμο που δεν υπάρχουν σύνορα, όρια και περιορισμοί. Μπορείς να αποδράσεις από τον πραγματικό κόσμο και να επιτρέψεις στην φαντασία σου να βιώσει ακίνδυνα σιτιδήποτε επιθυμείς, εξασκώντας συγχρόνως το μυαλό σου.

Ερ: Ποια είναι τα αγαπημένα βιβλία που έχετε στην βιβλιοθήκη σας;

Απ: Η πρότιμη μου είναι σίγουρα ένα μείγμα από περιπέτεια, μυστήριο, έγκλημα. Για παράδειγμα, μου αρέσει η Αγκάθα Κρίστι, ο Άλνστερ Μακλίν, ο Ρόμπερτ Λάντλαμ, ο Φρέντερικ Φορσάιτ και ο Κεν Φόλετ. Έχω επίσης πάθος για ιστορικούς μυθιστοριογράφους, όπως ο Τζέιν Οστεν (Υπερφάνεια και Προκατάληψη το αγαπημένο μου), Τζών Μπούκαν και φυσικά, ο Ντίκενς.

Ερ: Τι θα απευθύνετε στους αναγνώστες μας που θα διαβάσουν την συνέντευξή σας;

Απ: Εύχομαι, όσοι αναγνώστες σας βρουν το χρόνο να διαβάσουν το βιβλίο μου να αναρωτηθούν, αν πράγματι θα μπορούσε η ιστορία να είχε εκτυλιχθεί έτσι όπως την περιέγραψα. Τότε θα έχουν εισέλθει στον κόσμο μου, στον κόσμο της μυθολογίας και των υποθέσεων. Εύχομαι να πιστέψουν, ότι τα Μάρμαρα του Παρθενώνα θα επιστραφούν στην Ελλάδα, εκεί όπου πραγματικά ανήκουν. ●

Μετάφραση: Άννα Βασιλειάδη- Δαρδάλη

λίτιμων μετάλλων και λίθων : χρυσός (μάλαμα), ασήμι (άρ-γυρος), διαμάντι, ρουμίνι, μαργαρίτριά.

Γαμπρέ χρυσό, γαμπρέ άργυρο, γαμπρέ καμπανοφρούδι
Ο θρησκευτικός χώρος προσφέρει επίσης σύμβολα ανδρικής ομορφιάς, όπως ο Άγγελος, σταυρός, ασπιοκάπνιτο, χρυσόκάντηλο, χρυσό καμπάνι, της εκκλησιας φανάρι, χρυσόπολυέλαος, κ.ά.

Σα Βασιλέας πορπατείς, σε ρήγας κατεβαίνεις,
σαν Άγγελος ζουγαριστός και τα καρδιές μαραίνεις.
Τα πολύτιμα αντικείμενα και ωραία δημιουργήματα του ανθρώπου γίνονται επίσης σύμβολα ομορφιάς: χρυσά κορόνα, σκρίνι μου, καθρέπτη αδαμάντινο, σπαθί των αντρείωμένων, κούπα συριανάκουπα, σιμιγδαλένιο μου ψωμί, της Ρόδος το φανάρι, του Μοριά το φάλαγγρο, φλουρί κωνσταντινιότο, μαλαματένιο μαστροπά, κ.ά.

Ιδιαίτερος λόγος γίνεται στα δημοτικά τραγούδια για την ανδρική ομορφιά που προέρχεται από τον στολισμό:

Φωστήρας είς' ανάλατος, λεβέντης αλλαμένος
κι όντας βαριοσταλατείς, σαν Άγγελος γραμμένος.

Ο λαϊκός τραγουδιστής με την ευαισθησία του στο χρέμα και στα πλούτη, προσέει την ενδυμασία των παλκαριών, που κοσμεύεται με χρυσά νομίσματα, πολύτιμα μέταλλα κ.ά.

Πέρασαν τρεις καλοί αϊοί και τρεις καλοί λεβέντες...
Αστράφταν τα ντουφεκία τους, γυαλίζαν τα σπαθιά τους,
με τη μεσούλια τη λιανή στ' ασήμι φρογμενί,

στ' ασήμι και στο μάλαμα και στο μαργαριτρί...

Φυσικά, τα διάφορα μέρη της παραδοσιακής ανδρικής ενδυμασίας, αποτελούσαν αναπόσπαστο στοιχείο ομορφιάς. Τέτοια είναι η φουστανέλα, το γελέκο, η φέρμελη, τα κουμπιά, το φέσι, το σελάκι, το μαντίλι, το σαρίκι, τα πόσια, το ζωνάρι-η ζώνη, ο καμουράς, κ.ά. Σε αυτά προστίθενται και τα εξαρτήματά τους: τα σταυράκια, ο αρρωβώνας, το δακτυλίδι, η βούλα, η σφραγίδα, η βέργα, κ.ά. Την όλη ομορφιά του νέου, του λεβέντη, του παλκαριού, τονίζουν τα άρματα του, που έχουν ιδιαίτερη θέση στην εμφάνισή του και στη ζωή του (άρματα, ντουφεκί, σπαθιά-πάλες (γιαταγάνια), πιστόλι, μαχαίρι, παλόνες, ασπιοτραχιλές).

Και μια τελευταία ερώτηση.... Από τη συγκριτική εξέταση πώς παρουσιάζεται η γυναικεία και η ανδρική ομορφιά στα δημοτικά τραγούδια;

Η γυναικεία και η ανδρική ομορφιά έχουν κοινά σημεία αναφοράς και κοινές πηγές έμπνευσης. Και στις δύο περιπτώσεις επισημαίνεται η συνολική ομορφιά αλλά και η επιμέρους ομορφιά των διαφόρων μερών και μελών του σώματος. Εξάλλου, κοινή είναι η χρήση συμβόλων από τον κόσμο των φυτών, των δέντρων, των πτηνών, του αστρικού χώρου, των πολύτιμων λίθων και μετάλλων και του υπερβατικού χώρου. Επίσης, πολύτιμα αντικείμενα και κατασκευάσματα της ανθρώπινης δραστηριότητας γίνονται σύμβολα ομορφιάς. Από τη συγκριτική εξέταση της γυναικείας και της ανδ

Im Gespräch mit Autor und Regisseur Athanasios Karanikolas

Über seinen preisgekrönten Film „Sto Spiti“ und das Schicksal einer georgischen Haushälterin

Direkt auf der Berlinale 2014 am Potsdamer Platz in Berlin trifft Athanasia Theel den griechischen Autor und Regisseur Athanasios Karanikolas. Kurz nachdem er erfahren hat, dass sein Film „Sto Spiti“ (übersetzt „Zu Hause“) den Preis der ökumenischen Jury erhalten hat, beginnt das Gespräch über den Film, die Problematik der Migration und sein Leben in Deutschland.

Elliniki Gnomi: In Ihrem Film „Sto Spiti“ geht es um die georgische Haushälterin Nadja, die bereits seit 20 Jahren in Griechenland lebt und in einer Villa in den Bergen von Marathon für eine reiche griechische Familie arbeitet. Wie sind Sie auf die Idee für diese Konstellation gekommen?

Karanikolas: Dies ist eine Konstellation, die man in Griechenland oft begegnet. Griechen arbeiten generell in solchen Jobs nicht. Zum einem sind sie sehr schlecht bezahlt und zum anderen werden sie als degradierend empfunden.

Elliniki Gnomi: Nach welchen Kriterien haben Sie die Hauptdarsteller ausgesucht?

Karanikolas: Ich habe sie nach ihren schauspielerischen Leistungen ausgesucht. Ich habe sie zuvor in Filmen oder im Fernsehen gesehen.

Elliniki Gnomi: In dem Film gibt es sehr viel Licht und die einzelnen Szenen spielen fast immer am Tag, obwohl die Thematik düster ist. Was wollten Sie mit diesem Kontrast bezwecken?

Karanikolas: Es ist alles natürliches Licht ist. Es war sehr schön mit natürlichem Licht zu arbeiten, weil es so stark und hart ist. Das war eine Herausforderung. Wir wollten eine Geschichte erzählen, die eine gewisse düstere Dimension hat. Der Kontrast mit dem Licht war uns wichtig.

Elliniki Gnomi: Also hat sich das nicht nur zufällig ergeben mit dem Licht?

Karanikolas: Nein. Wenn Sie genauer hinschauen, fällt Ihnen auf, dass der Film von Tag zu Tag geht und

es nur eine einzige Nacht gibt. Das ist sehr bewusst so inszeniert. Nach der Kündigung kommt Nadja noch mal zum Haus der Familie und sagt, dass sie gekommen ist um zu sehen. Zudem endet der Film mit dem Anbruch eines neuen Tages.

Elliniki Gnomi: Welche Rolle spielt die Musik in dem Film?

Karanikolas: Insgesamt sind drei Musikstücke in dem Film eingebunden. Das erste ist ein Schubert-Stück, was die Kleine spielt und welches zu ihrer Klavierausbildung gehört. Zugleich ist dieses Stück ein Zitat aus dem Film Balthazar von Robert Bresson. Ein toller Film aus den 60er Jahren, den ich sehr bewundere. Das zweite Lied „to fili“, also der Kuss, wird von Nefeli Kouri, Nadjas erwachsene Tochter, gesungen. Das ist ein altes Hirtenlied, welches von der Liebe eines zehnjährigen Hirten zu einem älteren Hirtenmädchen handelt. Dies ist ein atmosphärisches Liebeslied, das die Nähe der Familie außerhalb von Nadja erfasst. Zuletzt noch der Walzer, den Marietta Fafouti extra für den Film geschrieben hat. Er ist im 20er Jahre Stil gehalten und sie hat es geschafft, dass es genau nach dieser Zeit klingt – eine sehr talentierte Komponistin. Der Titel bedeutet übersetzt „Licht im Dunkeln“. Der Kern dieses Liedes und auch der gesamten Geschichte ist, dass das Leben ein heller Moment im Dunkeln ist.

Elliniki Gnomi: Auf was sollten die Zuschauer besonders achten, wenn sie den Film das erste Mal sehen?

Karanikolas: Ich finde in einem Film sollte man das, was einem besonders wertvoll erscheint so verstecken, dass die Zuschauer danach suchen. Ich kann aber sagen, dass Nadja für mich den Kern der Geschichte darstellt. Die Art und Weise wie sie mit ihrem Leben und den Menschen umgeht. Es ging mir nicht darum das Verhalten eines griechischen wohlhabenden Paares gegenüber seiner Haushälterin zu zeigen, sondern die Art und Weise, wie diese mit ihrer Situation umgeht.

Sto Spiti / At Home

Wo ist das Zuhause?

Von Athanasia Theel

Der neue Film von Athanasios Karanikolas handelt von der georgischen Haushälterin Nadja (Maria Kallimani), die seit über 20 Jahren bei einer reichen griechischen Familie arbeitet. Das Arbeitsverhältnis scheint nicht dem üblichen zu entsprechen, denn Nadja lebt in der Villa hoch über der Ägäis nahezu wie ein Familienmitglied. Sie kümmert sich liebevoll um die Tochter Iris (Zoi Asimaki) von Evi (Marisha Triantafyllidou) und Stefanos (Alexandros Logothetis). Evi selbst beschreibt sie wie eine Schwester und man fühlt die Nähe der beiden Frauen zueinander. Die Welt erscheint in dem hellen Licht der griechischen Sonne und doch legt sich ein Schatten über die Szenerie. Nadja wird schwer krank und es zeigt sich, dass sie keine Krankenversicherung hat. Als noch alles unklar ist über ihren physischen Zustand, erhält sie die Unterstützung der Familie. Ein befreundeter Arzt untersucht sie als einen Freundschafsdienst für Evi und Stephanos. Langsam eröffnet sich die Ernsthaftigkeit der Lage Nadjas. Zudem beginnt auch die wirtschaftliche Krise bei den Wohlhabenden anzukommen und Stefanos entschließt sich nach einigen Unterredungen mit seiner Frau zur Entlassung der Haushälterin. Dieser Schritt wird in Folge der beschriebenen Umstände ein einschneidendes Erlebnis, besonders für Nadja. Es ist erstaunlich zu beobachten wie diese Frau mit den Wandlungen in ihrem Leben umgeht. Sie leitet keine rechtlichen Schritte

Maria Kallimani, Marisha Triantafyllidou, Alexandros Logothetis, Zoi Asimaki / Berlinale, Forum 2014

ein und bewegt sich vielmehr auf der Ebene des Gefühls. Der Zuschauer kommt nicht umhin sich in Nadja hineinzuversetzen und sieht sich vor einige Fragen gestellt, die das eigene Leben betreffen. Wo sind wir zu Hause und was ist es überhaupt?

Ein berührender Film, der tiefe Emotionen weckt. Dies wird nicht nur durch die überzeugende darstellerische Leistung erreicht, sondern auch im Wege der eindrucksvollen Bilder im starken Licht der griechischen Sonne.

So erstaunt es auch nicht, dass der Film den Preis der ökumenischen Jury auf der Berlinale 2014 erhalten hat.

Sto Spiti / At Home. Griechenland / Deutschland 2014. Regie, Buch: Athanasios Karanikolas. Darsteller: Maria Kallimani, Marisha Triantafyllidou, Alexandros Logothetis, Zoi Asimaki, Giannis Tsorkis u. a. Sprache: Griechisch / Georgisch / englische Untertitel, 103 Minuten, Farbe.

Elliniki Gnomi: Der Titel des Films „Sto Spiti“ – übersetzt „Zu Hause“, warum haben Sie diesen ausgewählt?

Karanikolas: Der Titel stellt die Idee von einem Zuhause in Frage. Was ist Zuhause, wo ist das? Wann ist man Zuhause und gibt es überhaupt eines? Dieser Begriff zu Hause sein ist gerade in der jetzigen Zeit, wo alles so instabil ist, eine große Frage für uns alle. Wen kann man vertrauen, wer liebt einen wirklich und bedingungslos.

Elliniki Gnomi: Der Film ist eine deutsch-griechische Co-Produktion. Wie kam es dazu?

Karanikolas: Ich lebe seit 22 Jahren in Deutschland. Meinen ersten Film habe ich mit der Redaktion des ZDF – Das kleine Fernsehspiel gemacht. Nun habe ich für diesen Film wieder mit der gleichen Redaktion und demselben Redakteur Lucas Schmidt zusammengearbeitet. Zudem habe ich Lasse Scharpen mit ins Boot genommen, der die SHPN3 Filmproduktionsfirma gegründet hat. Mit ihm hatte ich bereits in vorherigen Filmen eine sehr gute Zusammenarbeit. Schließlich wollten wir den Film in Griechenland drehen, mit griechischen Schauspielern, und da war es klar, dass wir einen griechischen Co-Produzenten brauchten. Dafür habe ich Argyris Papadimitropoulos ausgewählt, mit dem ich ebenfalls zuvor schon sehr gut zusammengearbeitet habe. Insgesamt ist eine gelungene internationale Co-Produktion entstanden.

Elliniki Gnomi: Sie haben sich bereits mehrfach mit der Problematik der Migration auseinandergesetzt, wie in Ihren Film „Hotel Kabul“ (2010) und nun wieder.

Karanikolas: Ja, ich habe mehrere Filme mit dem Thema Migration gemacht. Es ist ein Thema, was mich sehr berührt und interessiert. Ich glaube, es ist auch das Thema des 21. Jahrhunderts. Bevölkerungen, die auswandern und woanders einwandern, weil sich die Umstände sehr schnell ändern. Flucht, politische Systeme und Kriege, die Idee der Grenzen wird jetzt im 21. Jahrhundert noch mal neu in Frage gestellt. Meiner Ansicht nach gibt es mehr, was die Menschen verbindet als das was sie trennt. Die wirtschaftlichen Grenzen sind eine künstliche Konstruktion. Vielleicht sollte man sich die Idee der EU noch weiter denken als nur darauf beschränkt zu sein.

In Griechenland ist es zurzeit schrecklich, wie mit Migranten umgegangen wird. Man hört eine Tragödie nach der anderen und von menschenunwürdigen Zu-

ständen. Meiner Ansicht nach müssen Wege gefunden werden, die den Betroffenen in ihrer Lage helfen.

Elliniki Gnomi: Sie leben nun schon seit über 20 Jahren in Deutschland. In einem Interview haben Sie mal auf die Frage geantwortet, ob Sie nicht irgendwann zurück wollen nach Griechenland, dass es dieses „zurück“ im heutigen Europa nicht mehr gibt. Wie ist das gemeint?

Karanikolas: Ich habe nicht das Gefühl, dass ich so weit weg bin von Griechenland. Es gibt einen großen Austausch zwischen den europäischen Ländern und Städten.

Elliniki Gnomi: Haben Sie dennoch Erfahrungen mit Menschen gemacht, die Grenzen im Kopf haben?

Karanikolas: Die Deutschen, die ich kennengelernt habe, lieben Griechenland und verstehen beispielsweise, wie wichtig das Land für die Entwicklungen in der westlichen Kultur gewesen ist. Zudem haben sie gerade jetzt ein offenes Ohr und Herz für die momentanen Zustände in dem Land. Insgesamt habe ich keine schlechten Erfahrungen als Grieche in Deutschland gemacht.

Elliniki Gnomi: Sie leben seit knapp 15 Jahren in Berlin. Wie würden Sie Ihr jetziges Leben in der deutschen Hauptstadt in einem Satz beschreiben?

Karanikolas: Bereichernd. ●

Na Kathese Ke Na Kitas / Standing Aside, Watching

Das Gefängnis der Lethargie und die Ohnmacht des Seins

Yorgos Kafetzopoulos, Marina Symeou / Berlinale, Panorama 2014

Von Athanasia Theel

Antigone (Marina Symeou), die Anfang dreißig ist, kommt nach vielen Jahren wieder zurück in ihre griechische Heimatstadt. Der Ort ist klein und trist. Die Trostlosigkeit kennzeichnet bereits der Beginn des Films. Ein Bahnhof irgendwo im Nirgendwo und als einziger Mensch steigt Antigone aus dem Zug. Die Geschichte lässt sich zunächst einfach nachzeichnen. Eine Frau, die nach jahrelanger Abwesenheit in ein Zuhause zurückkehrt in dem sie versucht sich erneut einzuleben. Sie beginnt als Englischlehrerin zu arbeiten, trifft ihre damalige Freundin und nun Kollegin Eleni (Marianthi Pantelopoulou) wieder und lernt einen Mann kennen. Nikos (Yorgos Kafetzopoulos) ist jung und arbeitet für den Schrotthändler Nondas (Nikos Georgakis). Die Welt auf der Leinwand ist geprägt von Industrieanlagen, Bauschrott und leeren Straßen. Langsam eröffnet sich auch Antigone die eigentliche Welt in der sie nun angekommen ist. Nikos offenbart seine Abhängigkeit und geradezu Hörigkeit gegenüber Nondas. Dieser ist ein

gewalttätiger, frauenverachtender Mann, der seine Macht durch Gewalt und manipulativem Verhalten demonstriert. Nicht nur Nikos, sondern auch Eleni fügt sich Nondas, indem sie eine Affäre mit ihm eingeht und keine Einwände gegen seine Prügelattacken ihr gegenüber zeigt. Zudem ist Korruption eine gängige Angelegenheit in der kleinen Gemeinde. Antigone tritt diesen Umständen mutig entgegen und wird damit ihrer mythologischen Namensgeberin gerecht. Leider lässt sie keinen tieferen Blick in ihren Charakter zu. So reißt der Film viele Problembereich an, die allerdings ungelöst bleiben und in der Lethargie versinken, die auch in den zahlreichen Standbildern zum Ausdruck kommt. Beim Zuschauen bleibt das Gefühl bis zum Schluss im wüsten Bauschrott der Industrieanlagen verloren zu sein. Vielleicht bleibt auch nichts anderes übrig als an der Seite stehen zu bleiben und zuzuschauen.

Na Kathese Ke Na Kitas / Standing Aside, Watching. Griechenland 2013. Regie, Buch: Yorgos Servetas. Darsteller: Marina Symeou, Marianthi Pantelopoulou, Yorgos Kafetzopoulos, Nikos Georgakis u. a. Sprache: Griechisch / englische Untertitel, 90 Minuten, Farbe.

Mehrsprachigkeit - Integration

Professor Fthenakis beim Kölner „Sprachfest 2014“

Knapp 400 Besucher nahmen am diesjährigen „Sprachfest“ des Kölner Zentrums für Mehrsprachigkeit und Integration im Historischen Rathaus teil. Für zwei Stunden wurden die Besucher unter dem Motto „Viele Sprachen – Eine Stadt“ zum Mitmachen und Ausprobieren eingeladen. An 14 Stationen konnten die Besucher des Sprachfestes Methoden und Lernansätze erleben und sich über das Angebot in Köln informieren.

So informierte die Stadtbibliothek Köln etwa über mehrsprachige Medienkoffer, die sie den Kölner Grund- und Förderschulen zur Verfügung stellt. Das Berufskolleg Südstadt stellte beim Sprachfest seine „Schülerfirma“ vor, eine Art Übersetzungsbüro, das von den Schülern selber geleitet wird. Aktuelle Projekte und Initiativen aus Praxis und Wissenschaft zur sprachlichen Bildung und Mehrsprachigkeit aus allen Bildungsbereichen wurden vorgestellt.

Höhepunkt der Veranstaltung war ein wie immer exzellent formulierter und vielbeachteter Festvortrag zum Thema „Migration, Familie und Mehrsprachigkeit“. Darin betonte der inzwischen weltweit renommierte Professor Dr. Dr. h.c. mult. Wassilios E. Fthenakis zum einen die Hindernisse, die im deutschen Bildungssystem weiterhin nicht nur für Kinder und Jugendliche mit Migrationshintergrund bestehen und verwies zum anderen auf Konzepte, die eine hohe Sensibilität für kulturelle Diversität aufzeigen, respektvoll mit allen Sprachen umzugehen und individuelle Stärken von Kindern und Jugendlichen zu berücksichtigen. Fthenakis, der in Zusammenarbeit mit dem Bundesministerium für Bildung und Forschung und den Kultusministerien mehrerer Bundesländer neue Bildungs- und Erziehungspläne für Kinder von 0 - 10 erstellt hat, ist fest davon überzeugt, dass Kinder auf Mehrsprachigkeit ausgelegt sind. Sie haben Lust eine neue Sprache zu lernen. Der Kontakt zu einer zweiten Sprache fördert die geistige Entwicklung und sorgt für die bessere Ausübung der Muttersprache.

Das Lernalter von vier bis sechs Jahren ist dafür bestens geeignet, denn zu diesem Zeitpunkt lernt ein Kind Farben zu unterscheiden, zu zählen, Emotionen zu äußern, sich in komplexen Sätzen auszudrücken – und sich die Aussprache einer neuen Sprache perfekt anzueignen. Wenn das Kind in diesem Entwicklungsstadium eine zweite oder sogar dritte Sprache (falls Deutsch nicht seine Muttersprache ist) dazu lernt, kann diese Information im selben Nervennetzwerk gespeichert werden. Wird aber in höherem Alter eine neue Sprache gelernt, muss ein neues Netzwerk aufgebaut werden und das Lernen wird dadurch erschwert. Kinder sind offen für neue Kulturen, gewinnen schnell eine kulturelle Identität und haben im späteren Leben weniger Probleme mit Sprachen. Erprobte Lernstrategien und Arbeitsweisen sind: Eine neue Sprache kennen zu lernen soll und darf kein Zwang sein. Sie wird spielerisch vermittelt, mit Liedern, Malen und Basteien, mit Dingen und Aktivitäten, die zur Lebenswelt der Kinder in diesem Alter gehören: Puppen, Singen, Tanzen, Rennen, Spiele, Bewegungen (ganzkörper-

Prof. Fthenakis (rechts) mit DHW-Vizepräsident Phedon Codjambopoulos

lich oder beispielsweise nur mit den Händen), (Bilder-)Bücher, Spielzeuge, Brettspiele, etc.

Bezüglich des Bildungssystems, unterstrich Fthenakis: Nationalstaaten benötigten bekanntlich Mechanismen, um ihre Kohäsion zu sichern. Neben familienpolitischen Mechanismen – beispielsweise die Familie als Institution, als die Keimzelle der Gesellschaft, der die Familienmitglieder zu dienen haben – wären es vor allem bildungspolitische Mechanismen, die den Zusammenhalt des Nationalstaates sichern sollten. Letzteres erfolgte durch die Dominanz der Muttersprache bzw. durch die Stärkung der ethnischen Identität. Andere Sprachen haben, wenn überhaupt, nur einen nachrangigen Wert und dienen nicht den Zielen des Nationalstaates. All dies erfolgte lange Zeit auf Kosten der Mehrsprachigkeit und der Stärkung interkultureller Kompetenz. Heute bieten allein in Europa 26 weitere vormals Nationalstaaten den potenziellen Lebens- und Arbeitsort unserer Kinder, den sie frei wählen dürfen. Dafür benötigen unsere Kinder linguale und interkulturelle Kompetenz, ein anderes Bildungskonzept, das die Grenzen des national motivierten und begründeten Bildungssystems überwinden lässt.

Erfreulich sei, so Fthenakis, dass die Europäische Union inzwischen das Erlernen von mindestens drei europäischen Sprachen fordert. Demnach, so Fthenakis wörtlich: Wer heute in Europa monolingual ist, befindet sich in einem Mangelzustand. Nach Arnold Gehlen wäre er ein „Mängelwesen“. Deshalb forderte er eine hohe Sprachkompetenz, nicht nur für Kinder mit Migrationshintergrund, sondern auch für deutsche Kinder.

Von der Politik fordert Fthenakis ein Bildungssystem, dass auf individuelle Bildungsverläufe fokussiert, also die kindliche Bildungsbiografie und weniger die Bildungsinstitution in den Mittelpunkt rückt, das in seinem Verlauf auf der gleichen theoretischen Grundlage aufbaut und es vermeidet, die Kinder auf allen Bildungsstufen mit einer anderen Philosophie zu konfrontieren. Ein weiteres und nachteiliges Charakteristikum des deutschen Bildungssystems liege in einem ambivalenten, ja sogar gestörten Verhältnis zur Diversität. Diversität werde entweder ignoriert oder sie werde eliminiert. Jedenfalls werde sie

nicht als Bereicherung und als erweiterte Lernchance begriffen. Demgegenüber sei Diversität in den neueren Bildungsplänen international bejaht, begrüßt und gezielt genutzt, um mehr Lernerfahrungen zu gewinnen und mehr gemeinsamen Gewinn zu erzielen. Dieses gewandelte Verständnis von Diversität reflektiere kulturelle Vielfalt und betrachte sie als Chance.

So gesehen, reflektieren diese Pläne Differenzen, die sich aus einer erweiterten Altersmischung, aus dem Geschlecht des Kindes, aus dem kulturellen und sozialen Hintergrund sowie aus den besonderen Bedürfnissen (z. B. hochbegabte Kinder, Kinder mit Entwicklungsrisiken) ergeben. Auf der individuellen Ebene werden die Kinder veranlasst, über eigene Stärken und Schwächen nachzudenken. Diese intraindividuelle Sensibilisierung für Diversität kann als Ausgangspunkt genutzt werden, um mit den Kindern gemeinsam die Einsicht zu entwickeln, dass die Stärken eines Freundes möglicherweise andere als die eigenen sind. Dieser Erkenntnisgewinn wird auf Wertschätzung aufbauen müssen, um den Anspruch auf Respekt bezüglich der eigenen Stärken zu legitimieren. Goethe hat es vortrefflich zum Ausdruck gebracht: „Toleranz sollte eigentlich eine nur vorübergehende Gesinnung sein, die zur Anerkennung führen muss. Dulden heißt beleidigen“. Um diese Anerkennung, um eine Kultur von Differenzen, geht es also, und um deren gezielte Nutzung bei der Organisation von Bildungsprozessen.

Zum diesem Thema sprach Fthenakis übrigens nicht zum ersten Mal in Köln. 2003 hatte er anlässlich des Bundeskongresses zum zehnjährigen Jubiläum der Deutsch-Hellenischen Wirtschaftsvereinigung (DHW) über „Mehrsprachigkeit und globale Ökonomie“ gesprochen. Fthenakis ist Ehrenmitglied der DHW.

Das Zentrum für Mehrsprachigkeit und Integration (ZMI) ist eine Kooperationseinrichtung der Stadt Köln, der Bezirksregierung Köln und der Universität zu Köln. Drei Partner, die es sich mit dem ZMI zur Aufgabe gemacht haben, dauerhaft an der „Etablierung, Fortführung und Ausweitung der gemeinsamen Aktivitäten zu Mehrsprachigkeit und Integration“ (Kooperationsvertrag von 2008) zu arbeiten. Die Zusammenarbeit der drei Partner macht es möglich, jeweils aus ihren Institutionen heraus gemeinsam bildungsabschnittsübergreifend und sprachenübergreifend am Ausbau von Angeboten für die Förderung des Deutschen sowie einer mehrsprachigen Bildung mitzuwirken. In und um Köln initiiert und unterstützt das ZMI Projekte und Initiativen zu den Themen Mehrsprachigkeit und Integration in der Elementar-erziehung, in der schulischen und außerschulischen Bildungsarbeit, der Elternbildung, in der Erwachsenenbildung sowie in der Lehrerbildung und Forschung. Ziel der Arbeit des ZMI ist, Bildungseinrichtungen in ihren Bemühungen zu unterstützen, die Förderung des Deutschen und eine mehrsprachige Bildung systematisch und dauerhaft zu implementieren und auf diese Weise zur interkulturellen Öffnung der Kölner Bildungslandschaft beizutragen.

Korrespondenz Elliniki Gnomi

DHW und BVMW aktiv für den Mittelstand

Über zwanzig Verbände von mittelständischen Unternehmen, darunter auch die Deutsch-Hellenische Wirtschaftsvereinigung (DHW), haben in Berlin beschlossen, ein Mittelstandspanel unter der Federführung des Bundesverbandes Mittelständische Wirtschaft (BVMW) als aktive Verbändeallianz zu installieren. Somit beabsichtigen sie, dem Mittelstand und den diesen tragenden privatrechtlichen Organisationen, eine stärkere Stimme zu geben und sich bei der Politik mehr Gehör zu verschaffen.

Die Vertreter der zwanzig mittelständischen Verbände. Zweiter von links Kimon Siafarikas, Mitglied der Leitung der DHW-Sektion Berlin/Brandenburg. In der Mitte BVMW-Präsident Mario Ohoven

Ein erster Schritt in diese Richtung war die Verabschiedung des Zehn-Punkte-Plans für den Mittelstand, der vor der Bundestagswahl verabschiedet wurde und der große Resonanz sowohl in der Politik als auch in den Medien fand. Aus dieser Aktion entstand das Mittelstandspanel als Plattform, die eine kontinuierliche

und konzertierte inhaltliche Zusammenarbeit zwischen den Verbänden ermöglicht.

Da der Koalitionsvertrag leider wenig Wachstumsimpulse und keine Strukturereformen bietet, die Ausgabenpolitik jetzt insbesondere unter Beteiligung der SPD weiter geht, die Steuergeschenke nicht gegenfinanziert sind und die Wirtschaft Geld kosten, besteht aus Sicht des Mittelstandspanels Handlungsbedarf vor allen Dingen in den Themenfeldern Arbeitsmarkt, Energie, Innovation und Steuerpolitik.

In der jetzigen Legislaturperiode wird sich das Mittelstandspanel auf folgende Themenschwerpunkte konzentrieren: Arbeitsmarkt (u. a. Berücksichtigung der Aspekte Fachkräftemangel, demographischer Wandel, Flexibilisierung der Arbeitswelt), digitale Agenda und Innovationsstandort Deutschland (Finan-

zierung, Thesaurierung / Roll-Over Investition, Patentschutz, etc.), Energieversorgung, Steuern und Finanzierung (Thesaurierung für KMU und Investoren, Scheinselbstständigkeit, Generalverdacht gegen Unternehmer auf Steuerhinterziehung). Die Gesetzgebung in all diesen Bereichen hat große Auswirkung auf die Wettbewerbsfähigkeit und somit auf die Existenz für kleine und mittlere Unternehmen.

Das Mittelstandspanel hat beschlossen sich vereint für die Stärkung der Wettbewerbsfähigkeit kleiner und mittlerer Unternehmen einzusetzen. Es hat dazu Arbeitsgruppen zu den definierten Schwerpunktthemen gebildet, die bis März gemeinsame Positionen erarbeiten sollen. Anschließend soll eine gemeinsame Kampagne zur Steigerung der Wettbewerbsfähigkeit des Mittelstandes stattfinden.

DHW

Lumbale Rückenschmerzen: Ca. 80 % der Menschen berichten in ihrem Leben mindestens einmal an starken Rückenschmerzen erkrankt zu sein

© Dr. med. Ch. Christopoulos

Zu Recht wird dies als die Zivilisationskrankheit schlechthin bezeichnet. Dazu kommt, dass die Bevölkerung, gerade in Deutschland, immer älter wird.

Aber um was handelt es sich genau, und woran könnte es liegen? Meistens liegt ein Bandscheibenschaden zugrunde, ohne dass unbedingt ein Bandscheibenprolaps (Bandscheibenvorfall) vorliegen muss.

Die verschlissenen Bandscheiben mit zum Teil enormen Funktionsverlust, führen zu einer Gesamtveränderung des Bewegungssegmentes. Dies bedeutet Veränderungen an den Wirbelgelenken und an der Beschaffenheit der Wirbelkörper, was die Schmerzen durchaus verstärken kann.

In den meisten Fällen reicht eine ausgiebige konservative Therapie nach Diagnosesicherung mittels Kernspintomogramm aus. Diese Therapie beinhaltet lokale Infiltrationen (Periradikuläre Therapie / PRT, Facettengelenksbehandlung), teils kombiniert mit manueller Therapie und krankengymnastischen Behandlungen. In den wenigen Fällen, wo eine Operation durchaus nötig ist (ca. 10 % der Rückenpatienten), muss dies von einem erfahrenen Wirbelsäulenchirurgen (meistens Neurochirurgen oder Orthopäden) durchgeführt werden. Je nach Lage und Ausdehnung des Befundes stehen dem Operateur verschiedene operative Methoden zur Verfügung, wobei die mikrochirurgische Diskektomie (Entfernung des Bandscheibenprolapses von hinten über einen kleinen Schnitt mit Benutzung des Mikroskopes, Goldener Standard) oder endoskopische Verfahren zur Verfügung stehen.

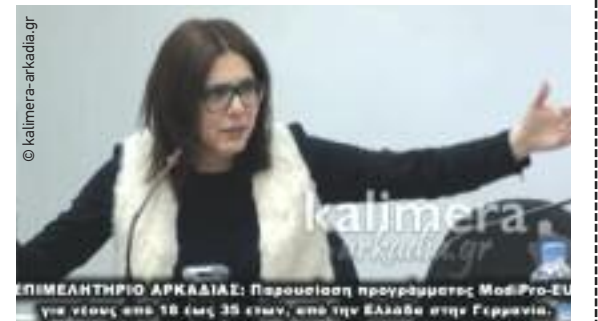
Lange sollte man in solchen Fällen als Patient nicht warten, gerade dann nicht, wenn Veränderungen im Nervenverlauf bestehen (Gefühlsstörungen, Taubheiten, leichte muskuläre Defizite). Ansonsten kann ein Versäumnis, auch nach erfolgreich durchgeführter Operation, bestehen bleiben.

Über die letzten Jahre hat es eine zunehmende Spezialisierung auf diesem Gebiet gegeben. Zudem ist die Anzahl der Patienten, die mit diesem Problem durchaus auch einen Operateur aufsuchen, gestiegen. Somit haben die Erfahrungen in diesem Bereich zugenommen und die sichere Diagnosestellung ist optimiert worden.

Dr. med. Charilaos Christopoulos

Chefarzt für Wirbelsäulenchirurgie
ORTHOPARC GmbH
Aachener Straße 1021 B - 50858 Köln
Tel: +49 221 48 49 05-0 - Fax: +49 221 48 49 05-90
E-Mail: service@orthoparc.de

Η δρ. Κατερίνα Κούλη ενημερώνει στην Αρκαδία για το πρόγραμμα MobiPro-EU

Στην κατάμεστη αίθουσα του Επιμελητηρίου Αρκαδίας, μέλους του δικτύου Enterprise Europe Network, παρουσιάστηκε το πρόγραμμα «Πρώιμη της επαγγελματικής κινητικότητας των ενδιαφερόμενων για περαιτέρω εκπαίδευση νέων και άνεργου εξειδικευμένου προσωπικού νέων ηλικιών από την Ευρώπη (MobiPro-EU)».

Ο Πρόεδρος του Επιμελητηρίου Αρκαδίας κ. Ιωάννης Μπουντρούκας, στη διάρκεια του χαιρετισμού του αναφέρθηκε στις εμπειρίες που προσφέρει το πρόγραμμα τις οποίες πρέπει να εκμεταλλευτούν όσοι επιλεχθούν:

«πολλές είναι οι επιχειρήσεις που αντιμετωπίζουν προβλήματα σε δεξιότητες και τεχνολογία. Η φιλοδοξία του Επιμελητηρίου Αρκαδίας είναι εκείνι που θα παρακολουθήσουν το πρόγραμμα να επιστρέψουν για να κάνουν επιχειρήσεις καλύτερες από αυτές που υπάρχουν, να είναι η επιδίωξή τους.» Νέοι, ως επί το πλείστον άνεργοι, παρακολουθώντας την παρουσίαση του προγράμματος από την Δρ. Κατερίνα Κούλη, συνεργάτιδα του Επιμελητηρίου Αρκαδίας και μέλος του Γερmano-Ελληνικού Επιχειρηματικού Συνδέσμου DHW.

Στόχος του προγράμματος είναι η προσέλκυση εργατικού δυναμικού στην Γερμανία από χώρες που έχουν προβλήματα και την δυνατότητα εκπαίδευσης σε επαγγελματικό επίπεδο στην Γερμανία.

Να σημειωθεί ότι, μεταξύ 350 διεθνώς αναγνωρισμένων επαγγελματιών, όποιος εκπαιδευθεί σε ένα από αυτά θα μπορεί με το «γερμανικό» πτυχίο να αναζητήσει εργασία και σε κράτη που έχουν κλειστά εργατικά συστήματα, όπως ο Καναδάς, η Αυστραλία, κλπ.

Werden Sie Abonnent

Bitte senden Sie mir die Monatszeitung ELLINIKI GNOMI zum Preis von 40 €, inkl. MwSt.

Das Abonnement gilt für ein Jahr, ab dem nächsten Monat

Ihre Anschrift

Bitte füllen Sie alle mit * gekennzeichneten Felder aus:

Frau* ☐ Herr* ☐

Titel

Vorname* Nachname*

Straße/Hausnummer*

PLZ/Ort*

Land*

E-Mail* Telefon, Vorwahl und Rufnummer*

Für mehr als ein Abo geben Sie bitte hier die Anzahl an

Kosten des Abonnements für 10 Auflagen pro Monat 80 €

Kosten des Abonnements für 20 Auflagen pro Monat 140 €

Kosten des Abonnements für 30 Auflagen pro Monat 160 €

Nach Erhalt Ihrer Daten wird Ihnen eine Rechnung geschickt, zusammen mit den Kontaktdaten der Zeitung ELLINIKI GNOMI. Die Rechnung soll innerhalb von zwei Wochen beglichen werden.

Bitte füllen sie Ihr Abonnement Coupon aus und senden es an die Anschrift der ELLINIKI GNOMI. Gleichzeitig möchten wir Sie bitten uns per E-Mail info@elliniki-gnomi.eu zu informieren.

Wenn Sie die Fortsetzung des Abonnements nicht mehr benötigen füllen Sie bitte das unten angezeigte Feld aus und senden Sie uns ein Schreiben an die Griechische Adresse der ELLINIKI GNOMI:

☐ Ich wünsche nicht mehr die Fortsetzung des Abonnements

Widerrufbelehrung: Sie haben das Recht, diese Bestellung innerhalb von zwei Wochen nach einer schriftlichen Benachrichtigung zu widerrufen. Zur Wahrung der Frist genügt die rechtzeitige Absendung des Widerrufs an die griechische Adresse der ELLINIKI GNOMI. Der Widerruf bedarf keiner Begründung.

Vertrauensgarantie: Eine Weitergabe Ihrer Daten zu Marketingzwecken erfolgt nicht.

Datum/Unterschrift:

Anschrift des Zeitungsverlages und Kontakt mit uns:

Zeitung Elliniki Gnomi, Grafmastroße 28, 10623 Berlin.

Anschrift der ELLINIKI GNOMI in Griechenland:

Georgia Kostakopoulou, «Elliniki Gnomi»,

Katagionis 3, 42100 Trikala, Griechenland

Tel: 0030/2431079272, Handy 0030/6944061262, E-Mail: info@elliniki-gnomi.eu

■ DER KÖLNER HANS-PETER WOLLSEIFER WIRD PRÄSIDENT DES ZDH:

Das Handwerk muss sich Menschen mit Migrationshintergrund weiter öffnen

Hans Peter Wollseifer wurde am 5. Dezember letzten Jahres in Dortmund zum Präsidenten des Zentralverbands des Deutschen Handwerks (ZDH) gewählt. Der ZDH ist das bundesdeutsche Sprachrohr von über einer Millionen Betriebe mit fünf Millionen Mitarbeitern und 400. 000 Auszubildenden.

Das Handwerk bildet in über 130 Ausbildungsberufen aus und bietet den Menschen vielfältige Fort- und Weiterbildungsmöglichkeiten, vor allem im Wege der inzwischen weltweit bekannten und hoch geschätzten dualen und trialen Studiengänge. Die Meister der Handwerkerbetriebe sorgen mit ihrer persönlichen und fachlichen Qualifizierung für hohe Beschäftigungs- und Ausbildungszahlen. Das Handwerk ist in Deutschland eine der wichtigsten Säulen des Mittelstandes. Es leistet einen großen Beitrag zur Prosperität des Landes.

Nachdem Otto Krentzler nicht mehr zur Verfügung stand, mussten die Vertreter des ZDH einen neuen Präsidenten wählen. Sie entschieden sich mehrheitlich und schon im ersten Wahlgang für den Kölner HWK-Präsi-

denten Hans-Peter Wollseifer. Zu den ersten Gratulanten gehörte DHW-Vizepräsident Phedon Codjambopoulo, da die HWK Köln seit Jahren mit der Deutsch-Hellenischen Wirtschaftsvereinigung, deren Sitz Köln ist, eng kooperiert. Codjambopoulo schrieb u. a. in seiner Gratulation an Wollseifer: „Mit Ihrer Wahl bekommt das Wirtschaftsüberzentrum Köln ein besonderes Gewicht in der Bundeshauptstadt. Wir freuen uns aber auch darüber, dass mit Ihnen in Berlin ein Freund der deutsch-griechischen Wirtschaft präsent sein wird.“

Hans-Peter Wollseifer stammt aus Hürth bei Köln und ist gelernter Maler und Lackierer. Nach der Meisterprüfung 1976 übernahm er den elterlichen Betrieb und baute ihn von einem Drei- auf einen Hundert-Mann-Betrieb aus. Gleichzeitig gründete er zwei weitere Unternehmen, eines davon für Spezialgerüstbau. Nach seiner Wahl an der Spitze der Handwerkskammer zu Köln 2010, zog sich Wollseifer aus dem aktiven Geschäft zurück. Wegen des langen Winters und der Zahlungsverweigerung von zwei Großkunden musste das Unternehmen Insolvenz melden. Wollseifer gab

nicht auf. Heute verdient Wollseifer sein Geld mit einem Sachverständigenbüro, einer Immobilienfirma sowie mit einem neuen Maler- und Lackierbetrieb. Er weiß demnach ganz genau, was ein Handwerksbetrieb alles so erleben kann und ist für den Chefposten dieses Spitzenverbandes gut gewappnet.

Während seiner Präsidentschaft wird Wollseifer mit schwerwiegenden Themen zu tun haben. Darunter: Die Animositäten der EU gegenüber dem deutschen Meisterbrief, der flächendeckende gesetzliche Mindestlohn von 8,50 Euro, die steuerliche Absetzbarkeit von Gebäudesanierungsmaßnahmen im Rahmen der Energiewende, der Fachkräftemangel, die schwindende Zahl der Auszubildenden im Handwerk und schließlich die Anerkennung des Handwerks durch Politik und Gesellschaft.

In einem Interview mit dem Kölner Stadtanzeiger sprach Wollseifer u. a. zum Thema Ausbildung im Handwerk. Hierzu unterstrich er wörtlich: „Das Handwerk könnte 2014 25. 000 neue Arbeitsplätze schaffen – wenn die Betriebe denn Fachkräfte und Auszubildende

(v.r.n.l.) DHW-Vizepräsident Phedon Codjambopoulo, DHW-Gründungspräsident Jannis Bourlos-May, HWK-Präsident Hans-Peter Wollseifer

finden würden.“ Im Jahr 2013 hätte das Handwerk mindestens 15. 000 Ausbildungsstellen bundesweit mehr besetzen können. Zum einem stehe das Handwerk im Wettbewerb mit anderen Wirtschaftsgruppen. Außerdem wird in unserer Gesellschaft immer noch die Ansicht vertreten, dass ein Studium der Königsweg ist. Da müssen wir ein Umdenken bewirken. In den nächsten zehn Jahren suchen 200.000 Betriebe einen Nachfolger. Da bieten sich viele interessante Perspektiven. „Denn wir brauchen alle, ob Hauptschulabsolvent oder Studienstaussteiger. Gezielt sprechen wir Menschen mit Migrationshintergrund an, mit denen wir an den Schulen, auf mehrsprachigen Ausbildungsbörsen, aber auch über Meinungsführer in den Gemeinschaften in Kontakt treten. Der Fachkräftemangel hat einige Branchen bereits erreicht“, so Wollseifer. ■

Pc

„Notwendigkeiten“

Ioanna Rimpa

Seit Mitte Februar sind die Bilder der Künstlerin Ioanna Rimpa im Kunstraum der Friseurin Miriam Wolff in Köln ausgestellt. Zum ersten Mal tritt sie mit ihrer Malerei an die Öffentlichkeit. „Ich habe schon immer gemalt, hatte aber erst jetzt auch das Gefühl, dass ich meinen künstlerischen und ästhetischen Ansprüchen gerecht werden konnte“, erklärt die Autodidaktin.

Die Bilder, der in Griechenland geborenen Künstlerin, sind nicht geplant. Sie entstehen spontan aus der Notwendigkeit heraus Gefühle auszudrücken, zu gestalten, etwas Inneres nach außen zu bringen. Sie steht nicht selten in der Nacht auf, um zu malen - um etwas festzuhalten, was nicht festzuhalten ist. Die Empfindung von Saudade hat sie besonders in der Nacht, die Sehnsucht nach etwas, was es nicht gibt, was sie dennoch haben möchte, die Sehnsucht danach hört nicht auf, sie fühlt, sie malt.

„Notwendigkeiten“ ist daher auch der Titel ihrer Ausstellung, die einen kleinen Einblick in das große Spektrum ihres künstlerischen Wirkens gibt und bis Mitte April während der Öffnungszeiten des Kunstraumes besucht werden kann. ■

Weiterführende Informationen unter:
www.miriamwolff.de
Möglichkeit der Terminvereinbarung
und Kontaktaufnahme:
ioanna.rimpa@arcor.de

Die Künstlerin Ioanna Rimpa und Jannis Vassiliou

© J. Vassiliou

Große Ereignisse werfen ihren Schatten voraus

Bundespräsident Gauck besucht Griechenland und den Epirus

Von Sylvia Löser - Walter Bachsteffel

Das Wetter ist herrlich. Die Aussicht atemberaubend. Heute ist ein Tag zum Ausruhen. Ausruhen? In solche Überlegungen plätzen Polizeimotorräder und -fahrzeuge mit jeder Menge Uniformierter.

Eine größere Gruppe Offizieller nähert sich in zwei Kleinbussen dem eindrucksvollen Denkmal von Lingiades, welches Efstathios Leontis schuf und das an 82 Ermordete im Zweiten Weltkrieg erinnert. Sie haben wenig Blicke für die Schönheiten der Natur hoch über dem Pamvotissee und Ioannina übrig.

Nein, der Tag, an welchem jedes Jahr an die Gräueltaten des Krieges erinnert wird, ist es nicht. Der ist am 3. Oktober.

Hier die Auflösung solch ungewöhnlicher Betriebsamkeit in dem kleinen Ort.

Joachim Gauck, der deutsche Bundespräsident besucht vom 5. bis zum 7. März Griechenland. Die ersten beiden Tage sind politischen Gesprächen in Athen vorbehalten. Am 7. März wird er im Rahmen eines Staatsbesuches und in Begleitung des griechischen Staatspräsidenten Karolos Papoulias auch Lingiades und Ioannina besichtigen und der schrecklichen Vergangenheit gedenken.

Zur Vorbereitung des Staatsbesuches sind Vertreterinnen und Vertreter von Bundespräsidialamt, Auswärtigem Amt, Bundespresseamt eingetroffen, um zusammen mit Abgesandten der epirotischen Verwaltung genaue Details festzulegen. Selbst der erst seit einer Woche amtierende deutsche Botschafter, Dr. Peter Schoof, nimmt mit der Führungsspitze der Botschaft an den Vorbereitungen teil.

Bevor die Hotelbesichtigungen, die Planung der Verkehrsführung und ein Gespräch mit der

Botschafter Dr. Schoof und Abteilungsleiterin Bundespräsidialamt Michaela Kuchler am Amphitheater Dodoni

kleinen jüdischen Gemeinde Ioanninas anstehen, zieht die Karawane noch zu einem epirotischen Vorzeigedenkmal, Amphitheater und Orakel des Zeus von Dodona. Hier gab es schon viele eindrucksvolle Momente bis hin zur olympischen Flamme 2004. Fest steht, dass dieser archaische Höhepunkt den Bundespräsidenten und seine Gäste sowie Begleitung sehr beeindruckt wird.

Wenn dann noch das Wetter so mitspielt wie an diesem Tag, kann der Epirus nur rufen: „Herzlich willkommen!“ Wir jedenfalls freuen uns auf diesen großen Tag. ■

Denkmal Lingiades

© S. Löser - W. Bachsteffel

TRANS REISEN
HELLAS EXPRESS-LINE
DEUTSCHLAND

Transhellas Reisen	Tel. 0211-1646414 & 1646523
Express-Line	Fax 0211-8604361 & 1646521
Bismarckstr. 85	Mobil-Bus: 0171-2835487
40210 Düsseldorf	Mobil: 0171-9302263
Deutschland	Mobil: 0171-2675831
E-Mail: transhellas1@yahoo.de - www.transhellas-reisen.de	

Μόνο με 2,5 ευρώ το κιλό!

Ο πιο φθηνός και ο πιο γρήγορος τρόπος να στείλετε κι εσάς ένα δέμα, ένα πακέτο και ό,τι άλλο επιθυμείτε στην Ελλάδα. Από την Ηγουμένητσα μέχρι την Κομοτηνή.

Η πολυετής πείρα μας εγγύηση στις συναλλαγές μας με τους πελάτες μας

■ Die vier großen M der Peloponnes

Monemvasia, Methoni, Mani, Mistra

Der erste Einblick in die Halbinsel Mani

Von Sylvia Löser - Walter Bachsteffel

Die Tage des Eisvogels, welche wir vor Jahren in der Mani genießen konnten, gibt es diesmal nicht. Klare Sicht, kalt trotz Sonnenschein damals, diesmal Fehlanzeige. Es regnet. Genauer, es gießt. Zum Glück erst, wenn wir unsere Besichtigungen bereits beendet haben. Glück im Unglück.

Doch nun, Vorhang auf für die Reise zur Südspitze Griechenlands.

Die Peloponnes streckt drei Finger ins Mittelmeer hinaus, die Halbinsel Mani ist der mittlere davon. Sie wird durch das Taygetos-Gebirge vom übrigen Griechenland abgetrennt. Zwischen Kalamata und der Bucht von Itylon zieht sich ein langer Küstenstrich, eine fruchtbare und reiche Ebene. Diese ernährt eine zahlreiche Bevölkerung.

Anders ist es in der südlichen, der inneren Mani, die karg, entvölkert und ungastlich erscheint. Von Itylon am Messenischen führt sie hinüber nach Gythion am Lakonischen Golf. Diese karge und abgelegene Landschaft bot gerade dadurch vielen Hunderten in schlimmen Zeiten Schutz vor fremden Eroberern. Notwendiger Schutz, da die strategisch günstige Lage im Zentrum der Handelswege zwischen Griechenland und Nordafrika, sowie zwischen Italien und der Levante viele Begehrlichkeiten weckte.

Die Geschichte der Mani ist als Kurzfassung nicht leicht zu schreiben, sie ist eng verwoben mit der Historie von Sparta, Rom, Byzanz, Venedig und dem Osmanischen Reich. Mani war das unbesiegbare Zentrum der griechischen Freiheitsbewegung gegen die Osmanen, aber auch widerpenstig gegenüber dem griechischen Staat. So ermordeten Manioten 1831 in Nafplion den ersten griechischen Staatspräsidenten Ioannis Antonios Kapodistrias.

Eine der faszinierendsten Landschaften Griechenlands wird ergänzt durch zahlreiche byzantinische Gebäude, so dass von einer eigenständigen Kulturlandschaft gesprochen werden kann. In großer Zahl stehen völlig allein einschiffige Kirchen und Kapellen aus alter Zeit, gefertigt ohne Mörtel aus riesigen Bruchsteinblöcken. Deren verschiedene Arten von Kreuzkuppeln zeichnen sich durch sorgfältige und abwechslungsreiche Ziegel-Ornamentik aus. Bildschmuck wie auch Plastiken zeigen volkstümliche, humorvolle und realistische Szenen einer eher archaischen Stilrichtung.

Von der kriegerischen Einstellung der Bevölkerung zeugen noch die zahlreichen Türme und Turmdörfer. Bis zu sechs Stockwerke oder 25 Meter hoch bauten die Manioten ihre wehrhaften, mit zahlreichen Schiessscharten versehenen Türme. Aus Sicherheitsgründen konnten die oberen Stockwerke nur über Leitern bestiegen werden. Die stark wachsende Zahl der Bewohner brachte immer wieder Kämpfe und Fehden mit sich. Viele Jahre konnten Kleinkriege zwischen Familien oder rivalisierenden Clans dauern; mit ein Grund für die Wehrhaftigkeit und Höhe der maniotischen Wohntürme. Der satirische Dichter Nikitas Nifakis schrieb im 18. Jahrhundert dazu:

„Der Erste, er hält seinen Turm, dass nicht ein Zweiter ihn nehme. Und der Dritte den Vierten jagt und der Sechste den Fünften“.

Nicht die Osmanen waren die letzten Besatzer in Griechenland. Es folgten noch Italiener und Deutsche. Erneut übernahm die Mani ihre Rolle als Zufluchtsort für Verfolgte und als Zentrum des Widerstandes. Diesmal allerdings brachte die Bedrohung durch äußere Feinde keine Gemeinsamkeit, sondern führte zu einem fanatischen Bruderkrieg, von dem sich die Mani nie mehr erholte. Die junge Generation wanderte aus, nach Athen oder Amerika. Der Kampf der rivalisierenden Großfamilien machte das Leben zur Qual, Überleben nur in allen anderen Teilen der Erde möglich.

Nach ihrer Rückkehr renovierten viele Manioten ihre Häuser, pflegten Gärten und Felder, galten aber auch als berüchtigte Piraten des Mittelmeeres. Zunehmender Tourismus brachte zögerlich mehr Wohlstand ins Land. Die Schattenseiten des Wohlstandes können heute besichtigt werden. Es bildeten sich in der Mani regelrechte Ghettos von Deutschen oder Engländern mit teils sehr schönen

Häusern im alten Stil. Völlig abgeschottet von der maniotischen Bevölkerung, bleiben sie in ihrem eigenen Kulturkreis. Stetig ist der Zuwachs an Baugenehmigungen, wie uns Eingeweihte berichteten. Europäische Integration sieht wohl anders aus.

Mit so viel notwendiger Geschichte im Hinterkopf machen wir uns auf. Unser Weg führt von Kalamata über Areopolis. Wir fahren zum freundlichen Küstenort Kardamili. Phantastische Ausblicke bieten sich auf den Messenischen Golf. Bald darauf stoßen wir in Kampos auf die mit

Fotos: © W. Bachsteffel - S. Löser

Palmetten gezierte Kreuzkuppelkirche der hl. Theodorii aus dem 14. Jahrhundert. Am Ortseingang von Kardamili stehen noch die Mauern einer venezianischen Burg aus dem 18. Jahrhundert. Aus gleicher Zeit stammt die Kirche des hl. Spyridon. Bei der Weiterfahrt grüßen bei Stupa die eindrucksvollen Reste der fränkischen Burg „Beaufort“ (1245 – 1278).

Im Dorf Platza, hoch über dem Golf gelegen, laden gleich sechs Kirchen zur Besichtigung ein. Die byzantinische, einschiffige Kirche der hl. Paraskevi wird durch einen angebauten kleinen Saal betreten. Sehenswert sind hier die bunten Fresken in leuchtenden Farben in der Wölbung, wie auch hübsche Ornamente am Tempon. Aus dem 15. Jahrhundert stammt eine Kirche des hl. Ioannis. Eine der ältesten Kirchen in einer an Kirchen und Kapellen überreichen Mani besuchen wir noch. Die Kirche des hl. Nikolaos, als dreischiffige Basilika erbaut, stammt aus dem 10. Jahrhundert. Tausend Jahre wechselvolle Geschichte blicken auf den Besucher herab. Wenn wir schon auf „Kirchentour“ sind. Im nahegelegenen Dorf Nomitsi existieren vier Kapellen aus byzantinischer und drei aus nachbyzantinischer Zeit. Besondere Erwähnung verdient hier die im 11. Jahrhundert erbaute Kirche der Metamorphosis.

Nein, nicht nur Kirchen gibt es in der Mani. Als wir in Richtung Langada fahren, sehen wir rechts von der Strasse prächtige Häuser und auch für den irliblichen Genuss ist gesorgt. Nach unserer bescheidenen Meinung gibt es in Langada die besten Spanako-Pittes Griechenlands. In Aeropoli, dem quirligen Städtchen mit hübschen Gassen und Geschäften geht es ab zu einer unglaublichen Sehenswürdigkeit, den Tropfstein-Grotten von Dirou. Hier kann der Besucher auf Meereshöhe mit dem Boot eine der schönsten Grotten der Welt befahren. Wir kennen nichts Vergleichbares.

In Drialos bewundern wir die Doppelkirche des hl. Georgios und der hl. Kiriaki, auch der Platz davor lädt zur geruhsamen Rast ein. Einige Kilometer weiter erscheint die eindrucksvolle Turmsilhouette von Oichia. Vor der steilen Felswand ist die Kirche des hl. Nikolaos aus dem 12. Jahrhundert zu sehen. Deren Glockenturm mit einer gemauerten Dachpyramide wurde 1861 angefügt. Einige Wasserspeier in bizarren Tiergestalten sind noch erhalten.

Wir fahren hoch nach Kittä, der Stadt der vielen Türme, auf der anderen Seite erspähen wir in Nomia schöne Häuser. Zurück in Oichia nehmen wir über Alikä mit einem wunderschönen Häuser-Ensemble kommend den Weg nach Vathia, einem Muss jeder Manireise. Steil ins Meer abfallende Felsen, eine unnahbare, raue Gebirgslandschaft, einsame Buchten und tosendes Meer gewähren einzigartige Naturerlebnisse. Bald zeichnen sich auf einem Hügel die Wohntürme von Vathia ab. Diese ballen sich auf einer sturmgepeitschten Höhe zusammen. Eine phantastische Ansammlung von antiken Wolkenkratzen, die aus einem Labyrinth von gepflasterten Gassen aufstehen und von majestätischen Adlern umkreist werden.

Ein anderer Abstecher führt uns hinunter zum Kap Tainaro, dem mythischen „Tor zur Unterwelt“. Hier soll nach Pausanias (8.22.4) der Halbgott Herkules in einer seiner zwölf Auftragsarbeiten für König Eurystheus den dreiköpfigen Höllenhund Cerberus an die Oberwelt gebracht haben. Hier stand auch der Tempel des Poseidon, der bis ins 2. Jahrhundert ein Anziehungspunkt für viele Pilger war. Sein Ruhm reichte weit über die Grenzen des antiken Griechenland hinaus. Heute erreicht der Gast das Ende des griechischen Festlands und den großen Leuchtturm mit einer kleinen Wanderung, vorbei an einem Bodenmosaik aus römischer Zeit. Überflüssig zu erwähnen, wie grenzenlos der Blick am Kap schweift – in einer der vorherigen Ausgaben berichtete die Elliniki Gnomi bereits über die „Wanderung am Ende der Welt“, am Akrathos-Kap des Heiligen Berges Athos. Nun, wir kommen zurück von einer Wanderung an einem anderen Ende der griechischen Welt. Und nein, Cerberus und Herkules trafen wir glücklicherweise nicht an, Poseidon, den Gott des Meeres, glaubten wir schon zu sehen. ●

Fortsetzung folgt in der nächsten Ausgabe

Walter Bachsteffel / Sylvia Löser: Erinnerung für eine gemeinsame Zukunft

Kefalovriso-Mousiotitsa-Kommeno-Paramythia-Ligiades

Ein Auszug aus der Buchrezension von Prof. Kosta Trachanas, Universität Arta

Löser ordnen und unterteilen die Abschnitte, die sich auf die Märtyrerdörfer beziehen, so dass jeder Leser die tragischen Geschehnisse besser verstehen und miteinander vergleichen kann. Dabei vertiefen sie mit Um-sicht und Feinfühligkeit die Gedanken und das Gedenken. Ihr Buch hält ein tiefes seelisches Gefühl fest.

Auf diese Weise treten die Geschehnisse aus der Vergangenheit mit dem heutigen Leser in Verbindung. Es entstehen Fragen nach eigenen Bedürfnissen und der eigenen Identität.

Das Buch „Erinnerung für eine gemeinsame Zukunft“ erscheint, um uns an den Krieg zu erinnern, an die Epoche der deutschen Besetzung und des Holocausts. Um uns an die schrecklichen Taten der deutschen Besatzer in den fünf Märtyrerdörfern und -städten zu erinnern: Kefalovriso - Mousiotitsa - Kommeno - Paramythia - Ligiades.

Die Autoren Walter Bachsteffel und Sylvia Löser ordnen und unterteilen die Abschnitte, die sich auf die Märtyrerdörfer beziehen, so dass jeder Leser die tragischen Geschehnisse besser verstehen und miteinander vergleichen kann. Dabei vertiefen sie mit Um-sicht und Feinfühligkeit die Gedanken und das Gedenken. Ihr Buch hält ein tiefes seelisches Gefühl fest.

Dieses Weiterdenken nützt nicht nur dem Leben des Einzelnen, sondern eröffnet auch neue Wege der Kommunikation zwischen deutschen und griechischen Bürgern.

Dieses Werk hält ein beeindruckendes und vielfältiges Bild dieser Periode bereit. Zudem stellt es ein wertvolles, aber auch extrem reizendes Instrument für den Fachmann dar. Mithin entwickelt das Buch einen Pfad für den Leser, der mehr über die vielfältigen Facetten dieser tragischen und labyrinthähnlichen Periode erfahren will.

Die zwei Bände bieten umfassende Illustrationen von historischen und anderen Materialien, seltenen Fotos, Manuskripten, deutschen Dokumenten, Tabellen und Artikel sowie Berichte. ●

«Erinnerung für eine gemeinsame Zukunft»
Kefalovriso-Mousiotitsa-Kommeno-Paramythia-Ligiades
Walter Bachsteffel-Sylvia Löser
(Zwei Buchbände: Griechisch und Deutsch)
Paramythia 2009, 221 Seiten und 222 Seiten
Übersetzung aus dem Griechischen: Dionysia Mini

Hinweis der Herausgeber:
Die griechische Ausgabe ist vergriffen.
Unter kaskarvu@otenet.gr kann die deutsche Fassung zum Preis von 8 € zuzüglich Versand bezogen werden. Der Erlös kommt Jugendprojekten in Paramythia zugute

Γενεύη: Ο Καζαντζάκης είναι πάντα και παντού επίκαιρος

Μιλά σήμερα στην ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΝΩΜΗ ο κ. **Γεώργιος Στασινάκης**, Πρόεδρος της Διεθνούς Εταιρείας Φίλων του Νίκου Καζαντζάκη

---Συνέντευξη στον **Αποστόλη Ζώνη**---

«Όπως είναι γνωστό τα κατεστημένα στην Ελλάδα (πολιτικό, ακαδημαϊκό και θρησκευτικό) καταδίδωσαν τον Νίκο Καζαντζάκη: απαγόρευση βιβλίων του, τεράστια εμπόδια για την ανανέωση του διαβατηρίου του, προσπάθειες να τον αφορίσουν, έντονες επεμβάσεις στη Σουηδική Ακαδημία για την μη απονομή του βραβείου Νόμπελ Λογοτεχνίας. Επίσης είναι ενδεικτικό το γεγονός ότι το έργο του Καζαντζάκη μελετάται στα σχολεία από το 1974! Σήμερα ευτυχώς τα πράγματα άλλαξαν πολύ». Αυτά αναφέρει σήμερα στην ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΝΩΜΗ ο κ. **Γεώργιος Στασινάκης**, Πρόεδρος της Διεθνούς Εταιρείας Φίλων του Νίκου Καζαντζάκη.

■ Η συνέντευξη

Το 2013 συμπληρώθηκαν 25 χρόνια από την ίδρυση στο Πανεπιστήμιο της Γενεύης της “Διεθνούς Εταιρείας Φίλων Νίκου Καζαντζάκη”. Μπορείτε να αναφερθείτε πιο αναλυτικά πώς προέκυψε αυτή η σημαντική πρωτοβουλία για τον ελληνισμό όλου του κόσμου;

Μετά το θάνατο, το 1957, του μεγάλου Κρητικού συγγραφέα, ποιητή και στοχαστή, η πιστή σύντροφός του Ελένη Καζαντζάκη έφυγε από την Αντίπολη όπου είχε ζήσει με το σύζυγό της τα τελευταία εννέα χρόνια και εγκαταστάθηκε στη Γενεύη. Εκεί, το 1968, την γνώρισα. Ήμουν τότε βοηθός κοσμήτορα στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου της Γενεύης (αργότερα έγινα ανώτερο διοικητικό και νομικό στέλεχος στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Πυρηνικών Ερευνών - CERN). Γίναμε φίλοι. Η Ελένη μου εκμυστηρεύθηκε πόσο τη λυπούσε το γεγονός ότι έντεκα μόλις χρόνια μετά το θάνατο του Καζαντζάκη τα πανεπιστήμια, οι αρχές, τα μέσα μαζικής ενημέρωσης φαινόταν να τον έχουν ξεχάσει. Και μου πρότεινε να ιδρύσω ένα σύλλογο φίλων του συγγραφέα κατά τα ευρωπαϊκά πρότυπα, όπως είναι π. χ. ο σύλλογος φίλων του Marcel Proust ή του George Bernard Shaw κλπ. Ήταν μεγάλη τιμή μου. Ανέλαβα αμέσως το δύσκολο αυτό εγχείρημα που απαιτούσε πολλές και μακροχρόνιες επαφές. Τελικά, χάρη στις ενέργειες πολλών φίλων, αλλά και την αμέριστη υποστήριξη της Ελένης Καζαντζάκη, καθώς και του Γιώργου Ανεμογιάννη, σκηνογράφου και θεατρολόγου (είναι εκείνος που ίδρυσε αργότερα το Μουσείο Καζαντζάκη στην Κρήτη), το ευγενές αυτό σκέδιο έγινε πραγματικότητα. Έτσι, στις 14 Δεκεμβρίου 1988, 30 θαυμαστές του έργου του Καζαντζάκη, που συναντήθηκαν στο Πανεπιστήμιο της Γενεύης, ίδρυσαν τη «Διεθνή Εταιρεία Φίλων Νίκου Καζαντζάκη» (ΔΕΦΝΚ). Από την αρχή, η υποδοχή του συλλόγου από ελληνικές και μη αρχές, μελετητές και αναγνώστες ήταν πολύ ενθαρρυντική. Καταρτίστηκε καταστατικό, δημι-

ουργήθηκαν τμήματα και άρχισαν οι δημόσιες εκδηλώσεις. Με την πάροδο του χρόνου, η ΔΕΦΝΚ αναπτύχθηκε πολύ και επεκτάθηκε. Από τα 30 αρχικά μέλη έφτασε σήμερα να αριθμεί πάνω από 5.785 μέλη που κατοικούν σε 119 χώρες και στις πέντε ηπείρους.

Ποιος είναι ο βασικός και μοναδικός σας σκοπός; Είναι η προώθηση του έργου και της σκέψης του μεγάλου Κρητικού. Με ποίους τρόπους;

- **Δημόσιες εκδηλώσεις:** διαλέξεις, ημερίδες, συνέδρια, λογοτεχνικά καφενεία, αναγνώσεις, διαγωνισμοί, ταξίδια.

- **Καλλιτεχνικά γεγονότα:** εικαστικές εκθέσεις, μουσικοποικητικές βραδιές, θεατρικές παραστάσεις, προβολή ντοκυμανταίρ και ταινιών.

-**Δημοσιεύσεις:**

* **Ενημερωτικό δελτίο “Synthesis.** Δημοσιεύεται κάθε τέσσερις μήνες σε δέκα γλώσσες: αγγλικά, γαλλικά, γερμανικά, ελληνικά, ιαπωνικά, ιταλικά, ισπανικά, κινέζικα, πορτογαλικά και ρωσικά. Περιέχει κατά βάση επίκαιρες ειδήσεις για το έργο του Καζαντζάκη, κείμενά του, τις εκδηλώσεις που διοργανώνει η Εταιρεία μας στις πέντε ηπείρους, καθώς και πληροφορίες για τις μεταφράσεις των έργων του σε ξένες γλώσσες.

* **Περιοδικό:** “Le Regard cré’ois” [Η Κρητική ματιά]. Εκδίδεται ετησίως στα αγγλικά, γαλλικά, ελληνικά και ισπανικά. Σκοπός του είναι να κρατήσει ζωντανή την αγάπη του αναγνωστικού κοινού για τον Νίκο Καζαντζάκη και να συμβάλει στη διεθνή προβολή του έργου του. Δημοσιεύονται άγνωστα κείμενα του Καζαντζάκη, ξεχασμένα ή αδημοσίευτα ακόμα, αξιόλογες μελέτες και μαρτυρίες, ανέκδοτες φωτογραφίες κ.α.

* **Άλλες δημοσιεύσεις:** Η Εταιρεία μας έχει δημοσιεύσει ή έχει συμβάλει από το 1998 μέχρι σήμερα στη δημοσίευση σε δέκα χώρες και σε οκτώ γλώσσες 15 τόμων με πρακτικά συνεδρίων ή ημερίδων ή κειμένων από λογοτεχνικούς διαγωνισμούς.

Πόσο επίκαιρος είναι σήμερα είναι ο Νίκος Καζαντζάκης και πόσο επίκαιρο είναι το έργο του;

Ο Καζαντζάκης είναι πάντα και παντού επίκαιρος, κυρίως για δύο λόγους:

- Η σκέψη του. Βασίζεται στην αναζήτηση της ουσίας και της ελευθερίας, στην αγάπη και στην προστασία της φύσης, στην προτεραιότητα των πνευματικών και ανθρωπιστικών αξιών, στις ρίζες (Κρήτη) και στο άνοιγμα στον κόσμο (άλλοι πολιτισμοί και λαοί). Είναι θέματα που αφορούν κάθε πολίτη όπου και να ζει. Παρατηρούμε ότι όλες αυτές οι πτυχές ενδιαφέρουν έναν ολοένα αυξανόμενο αριθμό αναγνωστών και ερευνητών σε ολόκληρο τον κόσμο.

- Η σημαντική συμμετοχή σε διαλέξεις, συνέδρια,

λογοτεχνικές και μουσικές βραδιές, εκδηλώσεις σε σχολεία, εκθέσεις, διαγωνισμούς κτλ, τα οποία διοργανώνουμε εδώ και εικοσιπέντε χρόνια στις πέντε ηπείρους.

‘Όλα αυτά τα χρόνια με τις εκατοντάδες εκδηλώσεις και στις πέντε ηπείρους τι είναι αυτό που σας έχει μείνει;

Αυτό που με εντυπωσίασε στα εικοσιπέντε χρόνια δραστηριοτήτων της Εταιρείας, είναι φυσικά το μεγάλο ενδιαφέρον του κοινού (Ελληνες και μη Έλληνες). Από την πληθώρα παραδειγμάτων, θα παραθέσω τα εξής τέσσερα:

- Το Τμήμα της Νότιας Κορέας διοργανώνει κάθε χρόνο συνέδριο για το έργο του Καζαντζάκη. Το 2013 το Συνέδριο ήταν αφιερωμένο στα ταξιδιωτικά του. Σημειώνουμε ότι όλο το έργο του είναι μεταφρασμένο στα κορεστικά σε 40 τόμους.

- Το Τμήμα της Μπουχάρα (Ουζμπεκιστάν, το οποίο ο Καζαντζάκης επισκέφτηκε το 1929), διοργανώνει κάθε χρόνο διαλέξεις ακαδημαϊκού επιπέδου για το έργο του. Το 2013 οργάνωσε εκδήλωση για το ταξίδι του στην Κεντρική Ασία.

- Το 2012, πολλοί καλλιτέχνες από το Ζιμπάμπουε παρουσίασαν 50 έργα τους (γκραβούρες, γλυπτά, πίνακες), εμπνευσμένα από βιβλία του Καζαντζάκη. Η έκθεση είχε μεγάλη επιτυχία.

- Το 2012 προκηρύξαμε το Πρώτο Διεθνές Βραβείο «Νίκος Καζαντζάκης» για γραπτό έργο. Είχε μεγάλο ενδιαφέρον. Συμμετείχαν 42 μελετητές από Ευρώπη, Αμερική και Αυστραλία. Τα κείμενα ήταν στα ελληνικά, στα γαλλικά, στα αγγλικά και στα ισπανικά. Τα βραβεία απονεμήθηκαν στους νικητές στις 20 Οκτωβρίου 2013 στην Αθήνα. Εφέτος εγκαινιάζουμε το κομμάτι του διαγωνισμού για «Καλλιτεχνικές δημιουργίες». Τα βραβεία θα απονεμηθούν τον Οκτώβριο του 2016.

Πιστεύετε ότι το έργο του Νίκου Καζαντζάκη έχει εκτιμηθεί περισσότερο έξω από την Ελλάδα και λιγότερο μέσα στη χώρα μας;

Όπως είναι γνωστό τα κατεστημένα στην Ελλάδα (πολιτικό, ακαδημαϊκό και θρησκευτικό) καταδίδωσαν τον Νίκο Καζαντζάκη: απαγόρευση βιβλίων του, τεράστια εμπόδια για την ανανέωση του διαβατηρίου του, προσπάθειες να τον αφορίσουν, έντονες επεμβάσεις στη Σουηδική Ακαδημία για την μη απονομή του βραβείου Νόμπελ Λογοτεχνίας. Επίσης είναι ενδεικτικό το γεγονός ότι το έργο του Καζαντζάκη μελετάται στα σχολεία από το 1974! Σήμερα ευτυχώς τα πράγματα άλλαξαν πολύ. Το έργο του εκτιμάται ιδιαίτερα στην Ελλάδα - λαμβάνοντας υπ’ όψιν τον σημαντικό αριθμό πωλήσεων των βιβλίων του, τις εκδηλώσεις και τις έρευνες - και σε άλλες χώρες. Σας επισημαίνω ότι η χώρα με τις περισσότερες πανεπιστημιακές έρευνες είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής. ■

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Επώνυμο και όνομα

- ΣΤΑΣΙΝΑΚΗΣ Γεώργιος

Ημερομηνία και τόπος γεννήσεως

- Καλαμάτα (Ελλάδα), 15 Ιανουαρίου 1941

Δευτεροβάθμια εκπαίδευση

- Γαλλικό κολέγιο (Αδελφοί των Χριστιανικών Σχολών Δελασάλ) “Άγιος Παύλος” στον Πειραιά (Ελλάδα)

Πανεπιστημιακές σπουδές: Μπορντό (Γαλλία)

- Δίπλωμα Πολιτικών Επιστημών

- Πτυχίο Νομικής

- Δίπλωμα Ανωτέρων Σπουδών Δημοσίου Δικαίου

Επαγγελματικές δραστηριότητες: Γενεύη (Ελβετία)

- Βοηθός Αντιπροσώπου της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας στη Γενεύη.

- Βοηθός Κοσμήτορα της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου της Γενεύης.

- Ανώτερο Διοικητικό και Νομικό Στέλεχος στο CERN (Ευρωπαϊκός Οργανισμός Πυρηνικών Ερευνών), στη Γενεύη (μέχρι το Δεκέμβριο του 2003 οπότε και συνταξιοδοτήθηκε).

Πολιτισμικές Δραστηριότητες

- Δωρητής του Μουσείου Νίκου Καζαντζάκη (Βαρεβάρι - Μυριά, Κρήτη).

- Ιδρυτής της Διεθνούς Εταιρείας Φίλων Νίκου Καζαντζάκη.

- Αρχιμνηστήρας της ετήσιας επιθεώρησης **Le Regard crétois** και του ενημερωτικού δελτίου **Synthesis** (εκδόσεις της Διεθνούς Εταιρείας Φίλων Νίκου Καζαντζάκη).

- Πρόεδρος της Συντονιστικής Επιτροπής της Διεθνούς Εταιρείας Φίλων Νίκου Καζαντζάκη.

- Μέλος της Διεθνούς Ένωσης Γαλλοφώνου Τύπου.

Διαλέξεις

Χώρες

Δεκάδες διαλέξεις στις 85 ακόλουθες χώρες (με διαιή του δαπάνη): Αζερμπαϊτζάν, Αίγυπτος, Αλβανία, Αλγερία, Αργεντινή, Αρμενία, Αυστραλία, Βέλγιο, Βενεζουέλα, Βουλγαρία, Βραζιλία, Γαλλία, Γερμανία, Γεωργία, Γκαμπόν, Δανία, Δημοκρατία της Τσεχίας, Ελβετία, Ελλάδα, Εσθονία, Ζιμπάμπουε, Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, Η.Π.Α., Ιαπωνία, Ιορδανία, Ιρλανδία, Ισλανδία, Ισπανία, Ισραήλ, Καζαχστάν, Καναδάς, Κατάρ, Κάτο Χώρες, Κίνα, Κιργιζιστάν, Κολομβία, Κονγκό (Κινασάσι), Κουρδιστάν (Ιράκ), Κούβα, Κροατία, Κύπρος, Λετονία, Λευκορωσία, Λίβανος, Λιβήη, Λιθουανία, Λουξεμβούργο, Μαδαγασκάρη, Μαλαισία, Μαρόκο, Μεγάλη Βρετανία, Μεξικό, Μοζαμβίκη, Μολδαβία, Μπαχρέιν, Νέα Ζηλανδία, Νότιος Αφρική, Νότιος Κορέα, Νορβηγία, Ομάν, Ουγγαρία, Ουζμπεκιστάν, Ουκρανία, Ουρουγουάη, Παραγουάη, Περού, Πολωνία, Πορτογαλία, Ρουμανία, Ρωσία, Σαουδική Αραβία, Σενεγάλη, Σερβία, Σιγκαπούρη, Σλοβακία, Σλοβενία, Σουδάν, Σουηδία, Συρία, Τουρκία, Τουρκεμενιστάν, Τυνησία, Φιλιππίνες, Φύρορ (Σαίπια), Χιλή.

Θέματα

- Το έργο και η σκέψη του Νίκου Καζαντζάκη
- Η επικαιρότητα του Νίκου Καζαντζάκη
- Η παγκοσμιοότητα του Νίκου Καζαντζάκη
- Η Ελληνική ταυτότητα του Νίκου Καζαντζάκη
- Καζαντζάκης και Ποίηση
- Η “Ασκητική” του Νίκου Καζαντζάκη
- Η “Οδύσσεια” του Νίκου Καζαντζάκη
- Η πνευματικότητα του Νίκου Καζαντζάκη
- Νίκος Καζαντζάκης: Άθεος ή πιστός;
- Νίκος Καζαντζάκης ταξιδεύτης
- Καζαντζάκης και οι γυναίκες
- Καζαντζάκης και οι νέοι
- Καζαντζάκης και Κρήτη
- Καζαντζάκης και Ευρώπη
- Καζαντζάκης και Ανατολή
- Καζαντζάκης ο Ευρωπαίος, ο Ανατολίτης και ο Κοιτικός
- Καζαντζάκης και ο Αραβομουσουλμανικός κόσμος
- Καζαντζάκης και Αφρική
- Καζαντζάκης και Αθήνατος
- Καζαντζάκης και Γαλλία
- Καζαντζάκης και Ελβετία
- Καζαντζάκης και Ιταλία
- Καζαντζάκης και Ιαπωνία
- Καζαντζάκης και Ρωσία
- Καζαντζάκης στην Κεντρική Ασία
- Καζαντζάκης, ένας φίλος της Κίνας
- Καζαντζάκης, ένας Έλληνας συγγραφέας στο Αζερμπαϊτζάν
- Καζαντζάκης και Ιαπωνία
- Παναή Ιστρού και Νίκος Καζαντζάκης: Ιστορία μιας φιλίας
- Καζαντζάκης και Ρομαντική
- Καζαντζάκης και Σβιάτσερ
- Καζαντζάκης και Άγιος Φραγκίσκος της Ασίζης

Δημοσιεύσεις της επιθεώρησης Le Regard crétois.

- Εισαγωγή στις σχέσεις του Νίκου Καζαντζάκη με τον Αραβομουσουλμανικό κόσμο

(Νο 19, Ιούλιος 1999)

- Νίκος Καζαντζάκης και Αλμπερτ Σβιάτσερ: Η συνάντηση (Νο 22, Δεκέμβριος 2000)

- Νίκος Καζαντζάκης και Αφρική (Νο 30, Δεκέμβριος 2004)

Τιμητικές διακρίσεις

- Ιππότης του Εθνικού Τάγματος της Αξίας (Γαλλική Δημοκρατία, 1996)

- Επίτιμος Δημότης του Δήμου «Νίκος Καζαντζάκης» (Κρήτη, 2007)

- Προεβρετής Ελληνισμού (Νομαρχία Αθηνών, 2008)

Η Ελλάδα στην Ελβετία

Από το Ελληνικό Γραφείο Τύπου και Επικοινωνιών στην Γενεύη πήραμε και δημοσιεύουμε τις παρακάτω ειδήσεις:

Παρουσία πολλών Ελβετών και Ελλήνων

Το ντοκιμαντέρ της Μαρίας Ηλιού «Σμύρνη: η καταστροφή μιας κοσμοπολίτικης πόλης 1900-1922» παρουσιάστηκε την Πέμπτη 23 Ιανουαρίου, στο αμφιθέατρο Rouiller του Πανεπιστημίου της Γενεύης, παρουσία πολλών Ελβετών και Ελλήνων που παρακολούθησαν με εξαιρετικό ενδιαφέρον αυτή την πολύ επιτυχημένη εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε με πρωτοβουλία Ελληνο-Ελβετικού Συλλόγου **Jean-Gabriel Ey-nard**, σε συνεργασία με τον Σύλλογο Ελληνίδων Κυριών και την Ελληνική Κοινότητα Γενεύης και διοργανώθηκε με τη στήριξη του Γενικού Προξενείου της Ελλάδος στην Γενεύη. Για τον κοσμοπολίτικο χαρακτήρα της Σμύρνης μίλησε ο καθηγητής **Davide Rodogno** του Graduate Institute of International and Development Studies της Γενεύης πριν την έναρξη της προβολής του ντοκιμαντέρ, ενώ μετά την ολοκλήρωση του, η σκηνοθέτης **Μαρία Ηλιού** που παραβρέθηκε στην εκδήλωση, απάντησε σε ερωτήσεις του κοινού. Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους ο Μητροπολίτης Ελβετίας κ. **Ιερεμίας**, οι

Μόνημι Αντιπρόσωποι της Ελλάδας και Κύπρου στο Γραφείο των Ηνωμένων Εθνών κ.κ. **Αλέξης Αλεξανδρόης** και **Ανδρέας Ιγνατίου**, ο Γενικός Πρόξενος κ. **Άγγελος Υψηλάντης** καθώς επίσης εκπρόσωποι της ακαδημαϊκής κοινότητας, της ομογένειας και πολλοί σπουδαστές.

Βέρνη: Εκδήλωση γευσιγνωσίας ελληνικών κρασιών

Στις 27 Ιανουαρίου 2014, πραγματοποιήθηκε εκδήλωση γευσιγνωσίας ελληνικών κρασιών (degustation), στο ξενοδοχείο Bellevue της Βέρνης κατά τη διάρκεια της οποίας προσφέρθηκαν 40 διαφορετικά είδη κρασιού από διάφορα μέρη της χώρας μας και χαρακτηριστικές ελληνικές οσπεσιαλιές, με στόχο την περαιτέρω προώθηση και γνωριμία των Ελβετών με την ποιότητα των ελληνικών κρασιών. Πολλοί Έλληνες και Ελβετοί κατά την διάρκεια της εκδήλωσης γεύτηκαν τα ελληνικά κρασιά και την ελληνική κουζίνα. Το ξενοδοχείο το οποίο φιλοξένησε την εκδήλωση, περιέλαβε στο κατάλογο του εστιατορίου όλα τα ελληνικά κρασιά που διατίθεντο, παρέχοντας ιστορικές και μυθολογικές αναφορές, ενώ η γευσιγνωσία των ελληνικών κρασιών συγκέντρωσε το ενδιαφέρον των οινόφιλων της Βέρνης. Στο χώρο που πραγματοποιήθηκε η εν λόγω εκδήλωση η

οποία διοργανώθηκε από τη Ελληνική Πρεσβεία σε συνεργασία με Έλληνες εισαγωγείς δραστηριοποιούμενους στην Ελβετία και εγκαινιάστηκε από τον Έλληνα Πρέσβη κ. **Χ. Μάνεση**, διανεμήθηκε επίσης έντυπο ενημερωτικό υλικό τουριστικού περιεχομένου, προβλήθηκαν οι φυσικές ομορφιές της χώρας μας από οθόνες ενώ η ανάρτηση Banners σημείωνε την Προεδρία της χώρας μας στην ΕΕ.

Με πρωτοβουλία Ελβετού δημοσιογράφου

Εκδήλωση αφιερωμένη στην ελληνική μουσική και ποίηση πραγματοποιήθηκε με ιδιαίτερη επιτυχία σε πόλεις της Ελβετίας και συγκεκριμένα στο Baden , Βασιλεία και Ζυρίχη με πρωτοβουλία του Ελβετού δημοσιογράφου και ανταποκριτή **Werner Van Gent**. Η εκδήλωση περιλάμβανε απαγγελία ποιημάτων των μεγάλων μας ποιητών **Ελύτη**, **Σεφέρη** και **Καβάφη** και εκτέλεση μουσικών έργων των σημαντικών συνθετών μας **Χατζηδάκη**, **Θεοδωράκη** και **Ανδριόπουλου**. Στην εκδήλωση στο Baden παραβρέθηκε ο Έλληνας Πρέσβης στην Ελβετία κ. **Χ. Μάνεσης** ο οποίος προσκάλεσε την εν λόγω ομάδα να παρουσιάσει το πρόγραμμα της και στη Βέρνη κατά την διάρκεια της Ελληνικής Προεδρίας στην ΕΕ. ■

Zu den schönsten Plätzen Griechenlands

Hotels • Villen • Ferienhäuser
auf dem Festland sowie auf
40 unvergleichlichen Inseln

Attika Reisen

Griechenland • www.attika.de

